

95/2004 Sb.

Zákon

ze dne 29. ledna 2004

O podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta

Vyhlášeno dne 3. března 2004, datum poslední novelizace 1. října 2024

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Obecná ustanovení

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje

- a) podmínky získávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta v České republice,
- b) celoživotní vzdělávání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta,
- c) uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta
 - 1. osob, které získaly způsobilost v jiném členském státě než v České republice (část sedmá),
 - 2. osob uvedených v části osmé,
- d) volné poskytování služeb hostující osoby (část sedmá),
- e) informační systém veřejné správy Administrace vzdělávání ve zdravotnictví (dále jen „systém Administrace“).

(2) Tento zákon se vztahuje na uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, který hodlá vykonávat povolání na území České republiky jako osoba samostatně výdělečně činná nebo jako zaměstnanec anebo jako osoba usazená nebo hostující.

(3) Na vzdělávání zdravotnických pracovníků podle tohoto zákona se nevztahuje zákon o uznávání výsledků

dalšího vzdělávání^{1a}).

(4) Tento zákon se nevztahuje na získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotních služeb, které stanoví zvláštní právní předpis.

§ 2

Vymezení základních pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) zdravotnickým povoláním souhrn činností a znalostí při výkonu povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta,
- b) zdravotnickým pracovníkem fyzická osoba, která vykonává zdravotnické povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta podle tohoto zákona,
- c) akreditovaným zdravotnickým magisterským studijním programem studijní program všeobecné lékařství, studijní program zubní lékařství a studijní program farmacie, který splňuje podle stanoviska Ministerstva zdravotnictví²) (dále jen „ministerstvo“) minimální požadavky stanovené prováděcím právním předpisem k získání odborné způsobilosti jeho absolventů k výkonu zdravotnického povolání a který získal akreditaci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy,
- d) specializačním vzděláváním příprava na výkon povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, jejímž ukončením se získává specializovaná způsobilost,
- e) vlastním specializovaným výcvikem specializační vzdělávání lékařů a farmaceutů navazující na specializační vzdělávání v základním kmeni,
- f) samostatným výkonem povolání lékaře výkon činností, ke kterým je lékař způsobilý bez odborného dozoru nebo odborného dohledu, a to na základě vlastního zhodnocení a posouzení zdravotního stavu pacienta a s tím souvisejících okolností,
- g) samostatným výkonem povolání zubního lékaře a farmaceuta výkon činností, ke kterým je zubní lékař nebo farmaceut způsobilý bez odborného dohledu, a to na základě vlastního zhodnocení a posouzení zdravotního stavu pacienta a s tím souvisejících okolností,
- h) výkonem povolání lékaře pod odborným dozorem výkon činností lékaře s odbornou způsobilostí před získáním certifikátu o absolvování základního kmene,
- i) výkonem povolání lékaře pod odborným dohledem výkon činností lékaře s odbornou způsobilostí po získání certifikátu o absolvování základního kmene,
- j) výkonem povolání farmaceuta pod odborným dohledem výkon činností v rozsahu stanoveném farmaceutem oprávněným vykonávat povolání samostatně podle písmene g),
- k) výkonem povolání zubního lékaře pod odborným dohledem výkon činností v rozsahu stanoveném zubním lékařem oprávněným vykonávat povolání samostatně podle písmene g),

l) pověřenou organizací

1. právnická osoba zřízená ministerstvem, kterou ministerstvo pověřilo výkonem některých činností podle tohoto zákona, nebo

2. právnická osoba, se kterou ministerstvo uzavřelo veřejnoprávní smlouvu podle § 43b za účelem přenesení výkonu některých činností podle tohoto zákona,

m) členským státem členský stát Evropské unie, jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarská konfederace,

n) školicím místem pracovní místo v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby ^{2b)}, ve stanoveném oboru specializačního vzdělávání v akreditovaném zařízení,

o) rezidenčním místem školicí místo na akreditovaném pracovišti, které je spolufinancováno ze státního rozpočtu,

p) rezidentem účastníkem specializačního vzdělávání, který se účastní specializačního vzdělávání na rezidenčním místě,

q) odbornou společností každá odborná společnost z odborných společností sdružených v České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně a další odborné společnosti, které jsou právnickou osobou nebo organizační složkou právnické osoby a které sdružují lékaře, zubní lékaře nebo farmaceuty s odbornou nebo specializovanou způsobilostí k výkonu daného zdravotnického povolání za účelem podpory jejich odborné úrovně,

r) akreditovaným zařízením poskytovatel zdravotních služeb, jiná právnická nebo fyzická osoba, které Ministerstvo zdravotnictví udělilo akreditaci podle části páté,

s) zvláštní specializovanou způsobilostí způsobilost pro výkon činností, které jsou podmíněny získáním znalostí a dovedností podle vzdělávacího programu nástavbového oboru,

t) školicím pracovištěm akreditované zařízení se školicím místem obsazeným zdravotnickým pracovníkem,

u) univerzitou vysoká škola univerzitní^{2a)}, která uskutečňuje příslušný akreditovaný zdravotnický magisterský studijní program.

§ 2a

(1) Pokud tento zákon stanoví požadavky na délku výkonu zdravotnického povolání, rozumí se tím výkon povolání v rozsahu alespoň poloviny stanovené týdenní pracovní doby^{2b)}. Pokud zdravotnický pracovník vykonává zdravotnické povolání v nižším rozsahu než v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby, potřebná délka výkonu povolání se úměrně prodlužuje. Do doby výkonu zdravotnického povolání se započítává doba pracovní neschopnosti a doba mateřské dovolené, popřípadě doba rodičovské dovolené otce, nejvíce však v rozsahu délky mateřské dovolené. Vojenská činná služba se započítává, byla-li vykonávána v příslušném povolání podle tohoto zákona.

(2) Odstavec 1 se nepoužije pro výkon zdravotnického povolání v průběhu získávání specializované způsobilosti (§ 5) a pro prokázání doby výkonu povolání pro uznání kvalifikace na základě nabytých práv.

§ 3

(1) Způsobilost k výkonu povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta má ten, kdo je

- a) odborně způsobilý,
- b) zdravotně způsobilý,
- c) bezúhonný.

(2) Zdravotnický pracovník je povinen doložit zdravotní způsobilost k výkonu povolání lékařským posudkem^{2c)} vydaným na základě lékařské prohlídky. Lékařský posudek vydává registrující poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství, a není-li, jiný poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství. Je-li posuzovanou osobou lékař se specializovanou způsobilostí v oboru všeobecné praktické lékařství, který je v základním pracovněprávním vztahu, zdravotní způsobilost posuzuje a lékařský posudek vydává jiný poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství, než ten, ke kterému je posuzovaný lékař v základním pracovněprávním vztahu. Je-li posuzovanou osobou lékař se specializovanou způsobilostí v oboru všeobecné praktické lékařství, který je ve služebním poměru, zdravotní způsobilost posuzuje a lékařský posudek vydává jiný poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství, než ten, ke kterému je posuzovaný lékař zařazen nebo jmenován na služební místo. Lékařský posudek nesmí být vydán osobou blízkou. Seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání, obsah lékařských prohlídek a náležitosti lékařského posudku stanoví prováděcí právní předpis. Zdravotní způsobilost se zjišťuje

- a) před zahájením výkonu povolání a před pokračováním ve výkonu povolání, byl-li výkon povolání přerušen na dobu delší než 3 roky,
- b) v případě důvodného podezření, že došlo ke změně zdravotního stavu zdravotnického pracovníka,
 - 1. na vyžádání správního úřadu, který vydal oprávnění k poskytování zdravotních služeb, jde-li o poskytovatele zdravotních služeb, který je oprávněn poskytovat zdravotní služby bez ustanovení odborného zástupce, o odborného zástupce, je-li ustanoven, nebo o zaměstnance poskytovatele zdravotních služeb,
 - 2. na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, který podle lékařského posudku poskytovatele pracovnělékařských služeb pozbyl zdravotní způsobilost k práci,
 - 3. na vyžádání ministerstva, jde-li o zdravotnického pracovníka podle tohoto zákona, který vykonává zdravotnické povolání, nebo
 - 4. na vyžádání České lékařské komory, České stomatologické komory nebo České lékárnické komory, jde-li o jejího člena, který vykonává zdravotnické povolání.

Fyzické osoby, kterým byla uznána zdravotní způsobilost podle části sedmé, dokládají zdravotní způsobilost rozhodnutím ministerstva (§ 31) před prvním zahájením výkonu povolání. Hostující osoby dokládají zdravotní způsobilost dokladem požadovaným v členském státě původu (§ 29).

(3) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro úmyslný trestný čin spáchaný v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb, nebo se na něho hledí, jako by nebyl odsouzen⁴⁾).

(4) Doklad o bezúhonnosti

- a) se vyžaduje vždy před zahájením výkonu zdravotnického povolání nebo též v jiných odůvodněných případech; v průběhu výkonu zdravotnického povolání v odůvodněných případech též na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, nebo na vyžádání správního úřadu, který lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi vydal oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách,
- b) si vyžádá ministerstvo pro účely správního řízení vedeného podle tohoto zákona.

(5) Bezúhonnost se dokládá výpisem z evidence Rejstříku trestů²⁶⁾, dokladem prokazujícím splnění podmínky bezúhonnosti vydaným státem, jehož je fyzická osoba občanem, a doklady vydanými státy, ve kterých se fyzická osoba zdržovala v posledních 3 letech nepřetržitě déle než 6 měsíců; tyto doklady nesmí být starší 3 měsíců. Nevydává-li stát uvedený ve větě první výpis z evidence trestů nebo rovnocenný doklad, nebo nelze-li jej získat, předloží fyzická osoba čestné prohlášení o bezúhonnosti, které učinila před notářem nebo příslušným orgánem tohoto státu. Cizinec, který je nebo byl státním občanem jiného členského státu Evropské unie nebo má nebo měl adresu bydliště v jiném členském státě Evropské unie, může místo výpisu z evidence obdobné Rejstříku trestů doložit bezúhonnost výpisem z Rejstříku trestů s přílohou obsahující informace, které jsou zapsané v evidenci trestů jiného členského státu Evropské unie²⁶⁾).

(6) Fyzické osoby, kterým byla uznána bezúhonnost podle části sedmé, dokládají bezúhonnost rozhodnutím ministerstva před prvním zahájením výkonu povolání. Hostující osoby dokládají bezúhonnost dokladem požadovaným v členském státě původu.

ČÁST DRUHÁ

Lékař

§ 4

Odborná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání lékaře

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání lékaře se získává absolvováním nejméně šestiletého prezenčního studia,⁵⁾ které obsahuje teoretickou a praktickou výuku v akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu všeobecné lékařství.

(2) Výkonem povolání lékaře s odbornou způsobilostí je preventivní, diagnostická, léčebná, léčebně rehabilitační, dispenzární a paliativní péče podle zákona o zdravotních službách prováděná lékařem s odbornou způsobilostí pod odborným dozorem nebo odborným dohledem lékaře se specializovanou způsobilostí a dále revizní činnost podle zákona upravujícího veřejné zdravotní pojištění prováděná lékařem s odbornou způsobilostí pod odborným dozorem lékaře se specializovanou způsobilostí. Pro účely § 5 odst. 5 se za výkon povolání lékaře považuje také metodická, koncepční, výzkumná a vzdělávací činnost v oblasti zdravotnictví.

(3) Bez odborného dozoru může lékař s odbornou způsobilostí vykonávat činnosti, které odpovídají rozsahu znalostí a dovedností získaných studiem podle odstavce 1 a které jsou stanovené prováděcím právním předpisem. Lékař s odbornou způsobilostí může před získáním certifikátu o absolvování základního kmene vykonávat další činnosti v rozsahu, který mu písemně stanoví jeho školitel, a to pod odborným dohledem.

(4) Bez odborného dohledu může lékař s odbornou způsobilostí a s certifikátem o absolvování základního kmene vykonávat

a) činnosti, které odpovídají rozsahu znalostí a dovedností získaných vzděláváním v základním kmeni a které jsou stanovené prováděcím právním předpisem,

b) revizní činnost podle zákona upravujícího veřejné zdravotní pojištění a

c) další činnosti v rozsahu, který mu písemně stanoví jeho školitel.

(5) Výkon činností podle odstavce 3 věty první a odstavce 4 není považován za samostatný výkon povolání lékaře podle § 5 odst. 3.

(6) Odborný dozor vykonává lékař se specializovanou způsobilostí přítomný ve zdravotnickém zařízení, ve kterém vykonává činnost lékař s odbornou způsobilostí, s fyzickou dosažitelností lékaře se specializovanou způsobilostí do 15 minut. Odborný dohled vykonává lékař se specializovanou způsobilostí, a to nepřetržitou telefonickou dostupností a fyzickou dosažitelností zdravotnického zařízení, ve kterém vykonává činnost lékař s odbornou způsobilostí, do 30 minut. Lékař, který vykonává odborný dozor a odborný dohled, musí být v základním pracovněprávním vztahu k poskytovateli zdravotních služeb, nebo ve služebním poměru, anebo musí být poskytovatelem zdravotních služeb, v jehož zdravotnickém zařízení k výkonu činností lékaře s odbornou způsobilostí dochází. Poskytovatel protialkoholní a protitoxikomanické záchranné služby může zajistit výkon odborného dohledu podle věty druhé také prostřednictvím jiného poskytovatele zdravotních služeb, se kterým pro zajištění výkonu odborného dohledu uzavře písemnou smlouvu. Fyzická dosažitelnost protialkoholní a protitoxikomanické záchranné stanice lékařem vykonávajícím odborný dohled musí být do 20 minut.

(7) Poskytovatel zdravotních služeb je povinen zajistit výkon odborného dozoru a odborného dohledu podle odstavců 3, 4 a 6.

§ 5

Specializovaná způsobilost lékaře

(1) Specializovaná způsobilost lékaře se získává úspěšným ukončením specializačního vzdělávání atestační zkouškou (§ 19 až 21), na jejímž základě je lékaři vydán ministerstvem diplom o specializaci v příslušném specializačním oboru. Specializační vzdělávání lékaře probíhá ve specializačním oboru. Náležitosti a vzor diplomu o získání specializované způsobilosti stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Specializační obory specializačního vzdělávání lékaře, označení odbornosti, základní kmeny pro jednotlivé obory specializačního vzdělávání a délka specializačního vzdělávání jsou uvedeny v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

(3) Podmínkou pro samostatný výkon povolání lékaře je získání specializované způsobilosti nebo zvláštní

specializované způsobilosti, pokud tento zákon nestanoví jinak. Výkonem povolání lékaře se specializovanou způsobilostí je činnost uvedená v § 4 odst. 2 a dále činnost vzdělávací, posudková a činnost řídící u poskytovatele zdravotních služeb. Podmínkou pro samostatný výkon povolání lékaře ve vedoucí funkci nebo jako osoby samostatně výdělečně činné anebo jako odborného zástupce poskytovatele zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách je získání specializované způsobilosti, která se dokládá diplomem podle odstavce 1, popřípadě osvědčením nebo rozhodnutím ministerstva podle § 44.

(4) Specializační vzdělávání probíhá jako celodenní průprava v akreditovaných zařízeních (§ 13) v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době^{2b)} a je odměňována^{2b)}; specializační vzdělávání může probíhat jako rozvolněná příprava, to je při nižším rozsahu, než je stanovená pracovní doba, přitom její rozsah nesmí být nižší, než je polovina stanovené týdenní pracovní doby; jde-li o osobu na rodičovské dovolené nebo osobu pečující o dítě do zahájení povinné školní docházky, rozsah pracovní doby nesmí být nižší než jedna pětina stanovené týdenní pracovní doby. V tomto případě celková délka, úroveň a kvalita nesmí být nižší než v případě celodenní průpravy. Do specializačního vzdělávání lékaře se nezapočítává doba výkonu zdravotnického povolání přesahující stanovenou týdenní pracovní dobu. Ministr zdravotnictví může na základě písemné žádosti účastníka specializačního vzdělávání udělit výjimku a rozhodnout o započtení odborné praxe probíhající na neakreditovaném pracovišti do specializačního vzdělávání v případě, že toto pracoviště splňovalo všechny podmínky pro udělení akreditace v souladu se vzdělávacím programem, podle kterého se účastník specializačního vzdělávání vzdělával, a to v období, kdy v něm účastník specializačního vzdělávání odbornou praxi uskutečňoval. Ministr zdravotnictví vydá rozhodnutí do 90 dní ode dne podání žádosti. Na základě výjimky uvedené ve větě čtvrté lze do specializačního vzdělávání započíst nejvýše tři čtvrtiny stanovené délky specializačního vzdělávání v příslušném oboru. V rámci řízení o žádosti účastníka specializačního vzdělávání může ministr zdravotnictví ověřit splnění podmínek přímo na neakreditovaném pracovišti.

(5) Specializační vzdělávání se uskutečňuje při výkonu lékařského povolání podle prováděcích právních předpisů a vzdělávacích programů jednotlivých specializačních oborů. Specializační vzdělávání se skládá ze základního kmene, na který navazuje vzdělávání ve vlastním specializovaném výcviku. Specializační vzdělávání zahrnuje účast na veškerých lékařských výkonech v rámci oboru, ve kterém specializační vzdělávání probíhá, včetně případné účasti v nepřetržitém pracovním režimu. Specializační vzdělávání se uskutečňuje v základním pracovněprávním vztahu nebo ve služebním poměru. Vzdělávací programy schvaluje ministerstvo a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví, přitom spolupracuje s univerzitami, Českou lékařskou komorou a odbornými společnostmi. Vzdělávací programy týkající se posudkového lékařství stanoví ministerstvo ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí.

(6) Vzdělávací program stanoví členění, rozsah a obsah specializačního vzdělávání ve vlastním specializovaném výcviku, zejména délku povinné praxe v oboru včetně doporučené doplňkové praxe, a typ pracoviště, na kterém praxe probíhá. Dále stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a další nezbytné podmínky pro získání specializované způsobilosti. Ve vzdělávacím programu je též stanoven obsah teoretické části specializačního vzdělávání lékařů.

(7) Do specializačního vzdělávání lékaře zařazeného do oboru specializačního vzdělávání podle § 19 odst. 3 se studentům a absolventům doktorského studijního programu⁷⁾ započítá v souladu s odstavci 4 a 5 doba výkonu zdravotnického povolání v průběhu studia v doktorském studijním programu, pokud odpovídá obsahem a rozsahem příslušnému vzdělávacímu programu nebo jeho části a je doložena potvrzením vydaným na základě

vyjádření školitele statutárním orgánem akreditovaného zařízení, v němž byla uskutečněna. Doba výkonu zdravotnického povolání v průběhu studia v doktorském studijním programu nebo jeho části se započte do specializačního vzdělávání lékaře pouze v případě, že souběžná doba výkonu povolání lékaře v pracovněprávním vztahu k poskytovateli zdravotních služeb dosahovala alespoň poloviny stanovené týdenní pracovní doby. O započtení rozhodne na žádost lékaře ministerstvo.

(8) Do specializačního vzdělávání lékaře zařazeného do oboru specializačního vzdělávání podle § 19 odst. 3 se započítá odborná praxe, popřípadě její část, absolvovaná

a) v jiném oboru specializace nebo v jiném základním kmeni, pokud odpovídá její obsah a rozsah příslušnému vzdělávacímu programu nebo pokud odpovídá její obsah a rozsah obsahu vzdělávání v základním kmeni stanoveném prováděcím právním předpisem podle § 5a odst. 3; o započtení odborné praxe rozhodne pověřená organizace; o odvolání proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministerstvo, nebo

b) v cizině, pokud odpovídá její obsah a rozsah příslušnému vzdělávacímu programu a vysoká škola, nebo osoba, která je podle právních předpisů daného státu oprávněna poskytovat zdravotní služby, potvrzující praxi na svém pracovišti, zabezpečuje specializační vzdělávání lékařů v příslušném oboru v souladu s právními předpisy daného státu; o započtení rozhodne ministerstvo.

(9) Do specializačního vzdělávání lékaře zařazeného do oboru specializačního vzdělávání podle § 19 odst. 3 v oborech uvedených ve sdělení ministerstva vyhlášeném ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv podle § 28a odst. 2 (dále jen „sdělení ministerstva“) se započítá odborná praxe, popřípadě její část, absolvovaná v rámci úspěšně ukončeného specializačního vzdělávání v jiném z oborů uvedených ve sdělení ministerstva za předpokladu, že toto specializační vzdělání lékař doloží dokladem o dosažené kvalifikaci vydaným v souladu s příslušným předpisem práva Evropské unie v některém z členských států a pokud odpovídá jeho obsah a rozsah vzdělávacímu programu oboru, do kterého má být započteno. Takto lze započíst nejvýše polovinu ze stanovené minimální délky oboru specializačního vzdělávání uvedeného ve sdělení ministerstva. O započtení rozhodne ministerstvo, popřípadě pověřená organizace; o odvolání proti rozhodnutí pověřené organizace rozhoduje ministerstvo.

(10) Do specializačního vzdělávání lékaře zařazeného do oboru specializačního vzdělávání podle § 19 odst. 3 nebo podle § 21f odst. 3 se nezapočítá odborná praxe, popřípadě její část absolvovaná v oboru, pro který bylo rozhodnuto o ukončení specializačního vzdělávání podle § 20 odst. 9.

(11) Specializační vzdělávání lékaře může být přerušeno z důvodů pracovní neschopnosti, mateřské a rodičovské dovolené, vojenské činné služby, civilní služby nebo vědecké činnosti, avšak nesmí být tímto přerušením zkráceno. Pokud z důvodu mateřské dovolené nebo rodičovské dovolené přerušil výkon povolání lékař, který je zařazen podle § 19 odst. 3 do specializačního vzdělávání v oboru pediatrie, započte se mu na jeho žádost do odborné praxe doba v délce 3 měsíců za mateřskou dovolenou nebo rodičovskou dovolenou u každého dítěte, pro kterou přerušil specializační vzdělávání, trvala-li mateřská dovolená nebo rodičovská dovolená jednotlivě nebo obě v součtu alespoň 6 měsíců. Do doby odborné praxe lze započítat celkem nejvýše 6 měsíců. O započtení rozhodne pověřená organizace; o odvolání rozhoduje ministerstvo.

(12) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem minimální požadavky na vzdělávací program v oboru „všeobecné praktické lékařství“.

(13) Účast na vzdělávání v prvním základním kmeni a v prvním specializačním oboru, do kterého je účastník specializačního vzdělávání zařazen podle tohoto zákona, se považuje za zvyšování kvalifikace podle zákoníku práce⁸⁾. Jiné vzdělávání než v prvním základním kmeni a v prvním specializačním oboru, do kterého je účastník specializačního vzdělávání zařazen podle tohoto zákona, se považuje za prohlubování kvalifikace podle zákoníku práce⁸⁾.

(14) Lékař může být souběžně zařazen nejvýše ve dvou specializačních oborech, a to pokud mají shodný základní kmen. Do druhého specializačního oboru může být lékař zařazen až po vydání certifikátu o absolvování základního kmene.

(15) Lékař nemůže být souběžně zařazen ve specializačním oboru specializačního vzdělávání a v nástavbovém oboru.

(16) Žádost o započtení odborné praxe podle odstavce 8 písm. a) kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje

a) název oboru specializačního vzdělávání a název základního kmene, do kterého je účastník specializačního vzdělávání zařazen,

b) určení části a rozsahu vzdělávacího programu, do kterých má být odborná praxe započtena,

c) datum zařazení do oboru specializačního vzdělávání,

d) certifikát o absolvování základního kmene, byl-li absolvován, nebo diplom o získání specializované způsobilosti, byla-li získána,

e) chronologický přehled odborné praxe, náplně činnosti lékaře včetně rozsahu týdenní pracovní doby a období, po které odborná praxe probíhala, vydaný osobou, která právně jedná za poskytovatele zdravotních služeb,

f) název a adresu akreditovaného zařízení, ve kterém probíhalo specializační vzdělávání žadatele.

(17) Žádost o započtení odborné praxe podle odstavce 8 písm. b) vedle obecných náležitostí stanovených správním řádem obsahuje

a) název oboru specializačního vzdělávání a název základního kmene, do kterého je účastník specializačního vzdělávání zařazen, a

b) určení části a rozsahu vzdělávacího programu, do kterých má být odborná praxe započtena.

(18) Žadatel k žádosti podle odstavce 17 přiloží

a) doklad o absolvované odborné praxi v cizině s uvedením chronologického přehledu praxe, náplně činnosti lékaře včetně rozsahu týdenní pracovní doby a období, po které odborná praxe probíhala, vydaného osobou, která právně jedná za vysokou školu, nebo osobou, která je podle právních předpisů daného státu oprávněna poskytovat zdravotní služby a zabezpečovat v příslušném oboru specializační vzdělávání v souladu s právními předpisy daného státu,

b) potvrzení o skutečnosti, že vysoká škola nebo osoba, která je podle právních předpisů daného státu oprávněna

poskytovat zdravotní služby, je též oprávněna poskytovat specializační vzdělávání lékařů v příslušném oboru v souladu s právními předpisy daného státu vydané příslušným orgánem daného státu.

(19) Žádost o započtení doby do odborné praxe podle odstavce 11 kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje

- a) název oboru specializačního vzdělávání a název základního kmene, do kterého je účastník specializačního vzdělávání zařazen,
- b) datum zařazení do specializačního vzdělávání v oboru pediatrie,
- c) doklad potvrzující čerpání mateřské dovolené nebo rodičovské dovolené.

(20) Prováděcí předpis stanoví vzor žádosti o započítání odborné praxe, popřípadě její části podle odstavců 7 až 9.

§ 5a

Základní kmen specializačního vzdělávání lékařů

(1) Základními kmeny jsou tyto kmeny:

- a) anesteziologický,
- b) dermatovenerologický,
- c) gynekologicko-porodnický,
- d) hygienicko-epidemiologický,
- e) chirurgický,
- f) interní,
- g) kardiochirurgický,
- h) maxilofaciálněchirurgický,
- i) neurochirurgický,
- j) neurologický,
- k) oftalmologický,
- l) ortopedický,
- m) otorinolaryngologický,
- n) patologický,
- o) pediatrický,

- p) psychiatrický,
- q) radiologický,
- r) urologický a
- s) všeobecné praktické lékařství.

(2) Délka vzdělávání v základním kmeni je 30 měsíců.

(3) Vzdělávání v základním kmeni se ukončuje zkouškou. Podmínkou pro přihlášení ke zkoušce je splnění všech požadavků pro získání teoretických znalostí a praktických dovedností stanovených prováděcím právním předpisem. Složení zkoušky po ukončení vzdělávání v základním kmeni je jednou z podmínek pro přihlášení k atestační zkoušce. Jsou-li splněny požadavky uvedené ve větě druhé, lze pokračovat ve vzdělávání ve vlastním specializovaném výcviku i tehdy, nebyla-li dosud složena zkouška.

(4) Ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, zajišťuje přípravu a průběh zkoušky po ukončení vzdělávání v základním kmeni.

(5) Zkouška po ukončeném vzdělávání v základním kmeni se může ve stejném základním kmeni opakovat nejvýše třikrát, nejdříve však za 6 měsíců ode dne neúspěšně vykonané zkoušky. Zkušební řád zkoušky po ukončení vzdělávání v základním kmeni a složení zkušební komise stanoví prováděcí právní předpis.

(6) Složí-li lékař zkoušku po ukončení vzdělávání v základním kmeni, vydá ministerstvo nebo pověřená organizace lékaři certifikát o absolvování základního kmene. Náležitosti a vzor certifikátu o absolvování základního kmene stanoví prováděcí právní předpis.

(7) Po vydání certifikátu o absolvování základního kmene může lékař požádat o zařazení do jiného specializačního oboru, pokud je základní kmen, který lékař úspěšně absolvoval, také první částí specializačního vzdělávání v oboru, do jehož zařazení lékař žádá.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) obsah vzdělávání v základních kmenech,
- b) požadavky na technické a věcné vybavení a personální zabezpečení pracoviště, které jsou podmínkou pro získání akreditace k provádění vzdělávání v základním kmeni,
- c) členění, rozsah a obsah specializačního vzdělávání v základním kmeni, délku povinné odborné praxe v oboru a typ pracoviště, na kterém odborná praxe probíhá,
- d) požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti, které jsou předmětem prověřování při zkoušce po ukončení vzdělávání v základním kmeni,
- e) rozsah a obsah studijních povinností, které je nezbytné absolvovat před přihlášením ke zkoušce po ukončení vzdělávání v základním kmeni.

Přerušení výkonu povolání lékaře

- (1) Získaná odborná, specializovaná a zvláštní specializovaná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání, které lékař dosáhl, zůstává přerušáním výkonu povolání lékaře nedotčena.
- (2) Za přerušení výkonu povolání lékaře se považuje pro účely tohoto zákona i výkon povolání lékaře v rozsahu nižším, než je jedna pětina stanovené týdenní pracovní doby souhrnně ze všech základních pracovněprávních vztahů, kde je druhem vykonávané práce povolání lékaře.
- (3) Pokud lékař se specializovanou způsobilostí přerušil výkon povolání lékaře na dobu, která za posledních 7 let činila v celkovém součtu více než 6 let, je povinen se bezodkladně po skončení přerušení výkonu povolání doškolit v rozsahu nejméně 60 pracovních dnů na pracovišti poskytovatele zdravotních služeb, poskytujícího zdravotní služby v oboru, pro který získal specializovanou způsobilost. Doškolení probíhá pod vedením lékaře s příslušnou specializovanou způsobilostí, který provede záznam o průběhu a ukončení doškolení do průkazu odbornosti podle § 23, a pokud lékař nemá tento průkaz, vydá o průběhu a ukončení doškolení potvrzení. V případě, že lékař získal specializovanou způsobilost ve více oborech, doškolení probíhá pouze v jednom z nich. V nastavbových oborech se doškolení neprovádí.
- (4) Lékař se specializovanou způsobilostí po dobu doškolování podle odstavce 3 může vykonávat činnosti uvedené v § 4 odst. 2 větě třetí; pod vedením lékaře uvedeného v odstavci 3 větě druhé může vykonávat další činnosti, a to v rozsahu, který mu písemně tento lékař stanovil.
- (5) Doškolení probíhá jako celodenní průprava v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době. Doškolení může probíhat i jako rozvolněná příprava, to je při nižším rozsahu než stanovená týdenní pracovní doba, přitom její rozsah nesmí být nižší, než je polovina stanovené týdenní pracovní doby. Je-li příprava rozvolněná, celková délka, úroveň a kvalita nesmí být nižší, než v případě celodenní průpravy.
- (6) Do doškolení lékaře se nezapočítává doba výkonu zdravotnického povolání přesahující stanovenou týdenní pracovní dobu.
- (7) Akreditované zařízení nebo poskytovatel zdravotních služeb, ve kterém doškolení probíhá, vede pro potřeby doškolení dokumentaci o pracovní docházce.

ČÁST TŘETÍ

Zubní lékař

§ 7

Odborná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání zubního lékaře

- (1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zubního lékaře se získává absolvováním nejméně pětiletého prezenčního studia, které obsahuje teoretickou a praktickou výuku v akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu

- a) zubní lékařství,

b) stomatologie, pokud byl zahájen nejpozději v akademickém roce 2003/2004.

(2) Výkonem povolání zubního lékaře s odbornou způsobilostí je preventivní, diagnostická, léčebná, posudková a dispenzární péče a vzdělávací, výzkumná, vývojová a revizní činnost v oblasti péče o zuby, ústa, čelisti a související tkáně. Pro účely § 8 odst. 4 se za výkon povolání zubního lékaře považuje také metodická a koncepční činnost v oblasti zdravotnictví.

(3) Po získání odborné způsobilosti podle odstavce 1 může zubní lékař samostatně vykonávat činnosti uvedené v odstavci 2.

§ 8

Specializovaná způsobilost zubního lékaře

(1) Specializovaná způsobilost zubního lékaře se získává úspěšným ukončením specializačního vzdělávání atestační zkouškou (§ 19 až 21), na jejímž základě je zubnímu lékaři vydán ministerstvem diplom o specializaci v příslušném specializačním oboru. Náležitosti a vzor diplomu o specializované způsobilosti stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Obory specializačního vzdělávání zubního lékaře, označení odbornosti a délka specializačního vzdělávání v daném oboru jsou uvedeny v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

(3) Samostatným výkonem povolání zubního lékaře se specializovanou způsobilostí je činnost v oboru získané specializace v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a činnost uvedená v § 7 odst. 2.

(4) Specializační vzdělávání zubního lékaře se uskutečňuje při výkonu povolání zubního lékaře podle vzdělávacích programů jednotlivých specializačních oborů, které ministerstvo schvaluje a zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví; přitom spolupracuje s univerzitami, Českou stomatologickou komorou a odbornými společnostmi.

(5) Vzdělávací program stanoví členění, rozsah a obsah specializačního vzdělávání, zejména délku povinné praxe v oboru a typ pracoviště, na kterém praxe probíhá. Dále stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a další nezbytné podmínky pro získání specializované způsobilosti. Ve vzdělávacím programu je též stanoven obsah teoretické části specializačního vzdělávání zubních lékařů.

(6) Specializační vzdělávání zubního lékaře se uskutečňuje obdobně jako specializační vzdělávání lékaře podle § 5 odst. 4, 7, 8, 10 až 18.

§ 9

Přerušení výkonu povolání zubního lékaře

(1) Získaná odborná a specializovaná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání, které zubní lékař dosáhl, zůstává přerušením výkonu povolání zubního lékaře nedotčena.

(2) Za přerušení výkonu povolání zubního lékaře se považuje pro účely tohoto zákona i výkon povolání zubního lékaře v rozsahu nižším než jedna pětina stanovené týdenní pracovní doby.

(3) Pokud zubní lékař s odbornou způsobilostí přerušil výkon povolání zubního lékaře na dobu, která za posledních 7 let činila v celkovém součtu více než 6 let, je povinen se bezodkladně po skončení přerušení výkonu povolání zubního lékaře doškolit v rozsahu nejméně 60 pracovních dnů v akreditovaném zařízení pod vedením zubního lékaře způsobilého k samostatnému výkonu povolání a pracujícího v oboru alespoň 5 let bez přerušení výkonu povolání zubního lékaře, který provede záznam o průběhu a ukončení doškolení do průkazu odbornosti (§ 23), a pokud zubní lékař nemá tento průkaz, vydá o průběhu a ukončení doškolení potvrzení.

(4) Zubní lékař s odbornou způsobilostí, který se nedoškolil podle odstavce 3, může vykonávat povolání zubního lékaře jen pod odborným dohledem zubního lékaře způsobilého k samostatnému výkonu povolání a pracujícího v oboru alespoň 5 let bez přerušení výkonu povolání zubního lékaře.

(5) Pokud zubní lékař se specializovanou způsobilostí přerušil výkon povolání zubního lékaře na dobu, která za posledních 7 let činila v celkovém součtu více než 6 let, je povinen se bezodkladně po skončení přerušení výkonu povolání doškolit v rozsahu nejméně 60 pracovních dnů v akreditovaném zařízení pro příslušný obor pod vedením zubního lékaře se specializovanou způsobilostí, který provede záznam o průběhu a ukončení doškolení do průkazu odbornosti podle § 23, a pokud zubní lékař nemá tento průkaz, vydá o průběhu a ukončení doškolení potvrzení. V případě, že zubní lékař získal specializovanou způsobilost ve více oborech, doškolení probíhá pouze v jednom z nich.

(6) Bez odborného dohledu může zubní lékař se specializovanou způsobilostí po dobu doškolování podle odstavce 5 vykonávat pouze činnosti, k jejichž výkonu je způsobilý na základě získané odborné způsobilosti, pokud již byl doškolen pro výkon povolání zubního lékaře s odbornou způsobilostí.

(7) Doškolení probíhá jako celodenní průprava v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době. Doškolení může probíhat jako rozvolněná příprava, to je při nižším rozsahu, než je stanovená týdenní pracovní doba, přitom její rozsah nesmí být nižší, než je polovina stanovené týdenní pracovní doby. Je-li příprava rozvolněná, celková délka, úroveň a kvalita nesmí být nižší, než v případě celodenní průpravy.

(8) Do doškolení zubního lékaře se nezapočítává doba výkonu zdravotnického povolání přesahující stanovenou týdenní pracovní dobu.

(9) Akreditované zařízení nebo poskytovatel zdravotních služeb, ve kterém doškolení probíhá, vede pro potřeby doškolení dokumentaci o pracovní docházce.

ČÁST ČTVRTÁ

Farmaceut

§ 10

Odborná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání farmaceuta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání farmaceuta se získává absolvováním

a) nejméně pětiletého prezenčního studia v akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu

farmacie obsahujícím teoretickou a praktickou výuku, z toho nejméně 6 měsíců praxe v lékárně,

b) studia v akreditovaném studijním programu farmacie, pokud byl zahájen nejpozději v akademickém roce 2003/2004, nebo

c) nejméně pětiletého prezenčního studia v magisterském studijním programu farmacie na vysoké škole na území Slovenské republiky, pokud absolvent zahájil toto studium v období od 1. ledna 1993 do 30. dubna 2004.

(2) Po získání odborné způsobilosti podle odstavce 1 může farmaceut samostatně vykonávat činnosti, které jsou poskytováním lékárenské péče podle zákona o zdravotních službách, s výjimkou činností, k jejichž samostatnému výkonu je podmínkou získání specializované způsobilosti podle § 11. Farmaceut je dále způsobilý vykonávat činnosti, které nejsou poskytováním zdravotních služeb, a to při výrobě a kontrole léčiv a při skladování a distribuci léčiv u distributora léčiv podle zákona o léčivech^{8a)}.

(3) Za výkon povolání farmaceuta s odbornou způsobilostí se považuje také metodická, koncepční, výzkumná a vývojová činnost v oblasti zdravotnictví.

§ 11

Specializovaná způsobilost farmaceuta

(1) Specializovaná způsobilost farmaceuta se získává

a) úspěšným ukončením specializačního vzdělávání atestační zkouškou (§ 19 až 21), na jejímž základě je farmaceutovi vydán ministerstvem diplom o specializaci v příslušném specializačním oboru, nebo

b) absolvováním doplňující odborné praxe podle příslušného vzdělávacího programu v zařízení akreditovaném pro příslušný obor specializačního vzdělávání nebo pro příslušný obor doplňující odborné praxe, které vydá uchazeči potvrzení o jejím ukončení.

(2) Obory specializačního vzdělávání farmaceuta, označení odbornosti a délka specializačního vzdělávání jsou uvedeny v příloze č. 1 k tomuto zákonu. Specializační vzdělávání farmaceuta probíhá ve specializačním oboru.

(3) Žádost o zařazení do doplňující odborné praxe podává uchazeč zařízení akreditovanému v oboru, v němž má doplňující odborná praxe probíhat. Součástí žádosti jsou doklady o získané odborné způsobilosti, popřípadě o získané specializované způsobilosti, a průkaz odbornosti podle § 23. Absolventi akreditovaných zdravotnických programů uskutečňovaných vysokými školami v České republice v jiném vyučovacím jazyce než v českém, si mohou podat žádost o zařazení do doplňující odborné praxe až po ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce podle § 35.

(4) Pro průběh doplňující odborné praxe se § 20 použije obdobně.

(5) Ministerstvo vydá diplom o získané specializované způsobilosti na základě žádosti uchazeče, který absolvoval doplňující odbornou praxi podle odstavce 1 písm. b). K žádosti o vydání diplomu o získané specializované způsobilosti uchazeč přiloží potvrzení akreditovaného zařízení podle odstavce 1 písm. b).

(6) Náležitosti a vzor diplomu o specializované způsobilosti získané úspěšným absolvováním atestační zkoušky a

diplomu o specializované způsobilosti získané absolvováním doplňující odborné praxe stanoví prováděcí právní předpis.

(7) Získání specializované způsobilosti podle odstavce 1 písm. a) je podmínkou pro výkon vzdělávací činnosti v rámci specializačního vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů a pro samostatný výkon činností

- a) při ochraně veřejného zdraví,
- b) v zařízeních transfúzní služby,
- c) v oboru farmaceutická technologie,
- d) v oboru laboratorní a vyšetřovací metody ve zdravotnictví a
- e) v oboru radiofarmaka.

(8) Získání specializované způsobilosti podle odstavce 1 v oboru praktické lékárenství je podmínkou pro samostatný výkon činnosti při vedení lékárny podle zákona o léčivech^{8a)}.

(9) Získání specializované způsobilosti v oboru klinická farmacie podle odstavce 1 písm. a) je podmínkou pro samostatný výkon činností klinického farmaceuta.

(10) Získání zvláštní specializované způsobilosti v nástavbovém oboru nemocniční lékárenství je podmínkou pro samostatný výkon činnosti při vedení lékárny s odbornými pracovišti pro přípravu zvlášť náročných lékových forem; pro účely tohoto zákona se rozumí zvlášť náročnými lékovými formami sterilní léčivé přípravky určené k parenterální aplikaci připravované na odborných pracovištích lékáren.

(11) Získání specializované způsobilosti podle odstavce 1 písm. a) v oboru radiofarmaka nebo v oboru farmaceutická technologie anebo získání zvláštní specializované způsobilosti v nástavbovém oboru nemocniční lékárenství je podmínkou pro samostatný výkon činnosti při přípravě zvlášť náročných lékových forem.

(12) Do získání specializované způsobilosti vykonává farmaceut činnosti uvedené v odstavcích 7 až 11 pod odborným dohledem zdravotnického pracovníka s příslušnou specializovanou způsobilostí.

(13) Specializační vzdělávání a doplňující odborná praxe se uskutečňuje při výkonu povolání farmaceuta. Specializační vzdělávání se skládá ze vzdělávání v základním kmeni, na které navazuje vzdělávání ve vlastním specializovaném výcviku. Specializační vzdělávání se uskutečňuje v základním pracovněprávním vztahu nebo ve služebním poměru. Vzdělávací programy schvaluje ministerstvo a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví, přitom spolupracuje s univerzitami, Českou lékárnickou komorou, odbornými společnostmi a pověřenou organizací.

(14) Specializační vzdělávání probíhá jako celodenní průprava v akreditovaném zařízení v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době^{2b)} a je odměňována^{2b)}; specializační vzdělávání může probíhat jako rozvolněná příprava, to je při nižším rozsahu, než je stanovena pracovní doba, přitom její rozsah nesmí být nižší, než je polovina stanovené týdenní pracovní doby. V tomto případě celková délka, úroveň a kvalita nesmí být nižší než v případě celodenní průpravy. V oboru praktické lékárenství musí probíhat v akreditovaném zařízení pouze část specializačního vzdělávání vymezená v prováděcím právním předpisu a příslušném vzdělávacím programu. Do

specializačního vzdělávání farmaceuta a doplňující odborné praxe se nezapočítává doba výkonu zdravotnického povolání přesahující stanovenou týdenní pracovní dobu.

(15) Vzdělávací program stanoví členění, rozsah a obsah specializačního vzdělávání v základním kmeni, zejména délku povinné praxe v oboru, délku praxe v oboru, která musí probíhat na akreditovaném pracovišti, a typ pracoviště, na kterém praxe probíhá. Dále stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a další nezbytné podmínky pro získání specializované způsobilosti. Ve vzdělávacím programu je též stanoven obsah teoretické části specializačního vzdělávání farmaceutů.

(16) Specializační vzdělávání a doplňující odborná praxe farmaceuta se uskutečňuje obdobně jako specializační vzdělávání lékaře podle § 5 odst. 7, 8, 10 až 18.

§ 11a

Základní kmen farmaceutů

(1) Základními kmeny jsou tyto kmeny:

- a) lékárenský a
- b) technologicko-laboratorní.

(2) Délka vzdělávání v základním kmeni

- a) lékárenském je 18 měsíců,
- b) technologicko-laboratorním je 12 měsíců.

(3) Vzdělávání v základním kmeni se ukončuje zkouškou. Podmínkou pro přihlášení ke zkoušce je splnění všech požadavků stanovených prováděcím právním předpisem. Složení zkoušky je podmínkou pro zahájení vlastního specializovaného výcviku. Zkušební řád stanoví prováděcí právní předpis.

(4) Složí-li farmaceut zkoušku po ukončení vzdělávání v základním kmeni, vydá ministerstvo nebo pověřená organizace farmaceutovi certifikát o absolvování základního kmene. Náležitosti a vzor certifikátu o absolvování základního kmene stanoví prováděcí právní předpis.

(5) Ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, zajišťuje přípravu a průběh zkoušky po ukončení vzdělávání v základním kmeni.

(6) Zkouška po ukončení vzdělávání v základním kmeni se může ve stejném základním kmeni opakovat nejvýše třikrát, nejdříve však za 6 měsíců ode dne neúspěšně vykonané zkoušky. Zkušební řád zkoušky po ukončení vzdělávání v základním kmeni stanoví prováděcí právní předpis.

(7) Bez odborného dohledu může farmaceut s odbornou způsobilostí, který získal certifikát o absolvování základního kmene příslušného specializačního oboru, vykonávat činnosti, které odpovídají rozsahu znalostí a dovedností získaných vzděláváním v základním kmeni a které jsou stanoveny prováděcím právním předpisem.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) obsah vzdělávání v základních kmenech,
- b) požadavky na technické a věcné vybavení a personální zabezpečení pracoviště, které jsou podmínkou pro získání akreditace k provádění vzdělávání v základním kmeni,
- c) členění, rozsah a obsah specializačního vzdělávání, délku povinné praxe v oboru, doplňkovou praxi a typ pracoviště, na kterém praxe probíhá,
- d) požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti, které jsou předmětem prověřování při zkoušce po ukončení vzdělávání v základním kmeni,
- e) rozsah a obsah studijních povinností, které je nezbytné absolvovat před přihlášením ke zkoušce po ukončení vzdělávání v základním kmeni.

§ 12

Přerušení výkonu povolání farmaceuta

- (1) Získaná odborná, specializovaná a zvláštní specializovaná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání, které farmaceut dosáhl, zůstává přerušením výkonu povolání farmaceuta nedotčena.
- (2) Za přerušení výkonu povolání farmaceuta se považuje pro účely tohoto zákona i výkon povolání farmaceuta v rozsahu nižším, než je jedna pětina stanovené týdenní pracovní doby.
- (3) Pokud farmaceut s odbornou způsobilostí přerušil výkon povolání farmaceuta na dobu, která za posledních 7 let činila v celkovém součtu více než 6 let, je povinen se bezodkladně po skončení přerušení výkonu povolání farmaceuta doškolit v rozsahu nejméně 60 pracovních dnů v akreditovaném zařízení pod vedením farmaceuta způsobilého k samostatnému výkonu povolání nebo zdravotnického pracovníka s příslušnou specializovanou způsobilostí, který provede záznam o průběhu a ukončení doškolení do průkazu odbornosti (§ 23), a pokud farmaceut s odbornou způsobilostí nemá tento průkaz, vydá o průběhu a ukončení doškolení potvrzení.
- (4) Pokud farmaceut se specializovanou způsobilostí přerušil výkon povolání farmaceuta na dobu, která za posledních 7 let činila v celkovém součtu 6 let, je povinen se bezodkladně po skončení přerušení výkonu povolání doškolit v rozsahu nejméně 60 pracovních dnů v akreditovaném zařízení pro příslušný obor pod vedením farmaceuta se specializovanou způsobilostí, který provede záznam o průběhu a ukončení doškolení do průkazu odbornosti (§ 23), a pokud farmaceut nemá tento průkaz, vydá o průběhu a ukončení doškolení potvrzení. V případě, že farmaceut získal specializovanou způsobilost ve více oborech, doškolení probíhá pouze v jednom z nich. V nastavbových oborech se doškolení neprovádí.
- (5) Bez odborného dohledu může farmaceut se specializovanou způsobilostí po dobu doškolování podle odstavce 4 vykonávat pouze činnosti, které je způsobilý vykonávat na základě certifikátu o absolvování základního kmene příslušného specializačního oboru.
- (6) Doškolení probíhá jako celodenní průprava v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době.

Doškolení může probíhat jako rozvolněná příprava, to je při nižším rozsahu, než je stanovená týdenní pracovní doba, přitom její rozsah nesmí být nižší, než je polovina týdenní pracovní doby. Je-li příprava rozvolněná, celková délka, úroveň a kvalita nesmí být nižší, než v případě celodenní průpravy.

(7) Do doškolení farmaceuta se nezapočítává doba výkonu zdravotnického povolání přesahující stanovenou týdenní pracovní dobu.

(8) Akreditované zařízení, ve kterém doškolení probíhá, vede pro potřeby doškolení dokumentaci o pracovní docházce.

ČÁST PÁTÁ

Akreditace

§ 13

Akreditace a akreditované zařízení

(1) Na základě udělené akreditace lze provádět konkrétně určený vzdělávací program nebo jeho část (dále jen „vzdělávací program“) specifikovaný datem jeho zveřejnění ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví. Akreditaci lze udělit pro

- a) základní kmen,
- b) vlastní specializovaný výcvik,
- c) část specializačního vzdělávání uskutečňovanou v rámci poskytování specializované ambulantní péče,
- d) obor specializačního vzdělávání,
- e) doplňující odbornou praxi,
- f) nástavbový obor,
- g) teoretickou část vzdělávacího programu,
- h) funkční kurz,
- i) zajištění odborné praxe v rámci praktické části aprobační zkoušky,
- j) část specializačního vzdělávání v oboru praktické lékařství.

(2) Vzdělávací program podle odstavce 1 uskutečňuje akreditované zařízení.

(3) Akreditaci pro teoretickou část vzdělávacího programu uvedeného v odstavci 1 písm. g) lze udělit pouze pověřené organizaci.

Akreditační řízení

§ 14

(1) Poskytovatel zdravotních služeb nebo jiná fyzická nebo právnická osoba, která hodlá uskutečňovat vzdělávání ve vzdělávacím programu uvedeném v § 13 odst. 1, předloží ministerstvu písemnou žádost o udělení akreditace. Žádost se předkládá ministerstvu v listinné podobě; přílohou listinného podání je i elektronická podoba žádosti na nosiči dat. V případě, že žádost o udělení akreditace předkládá poskytovatel zdravotních služeb nebo jiná právnická osoba zřízená jiným ústředním správním úřadem než ministerstvem, podává se tato žádost prostřednictvím ústředního správního úřadu, kterým byli tento poskytovatel zdravotních služeb nebo tato jiná právnická osoba zřízeni.

(2) Kromě obecných náležitostí podle správního řádu žádost o udělení akreditace obsahuje

- a) adresu organizační složky zahraniční osoby na území České republiky, statutární orgán právnické osoby, adresu místa hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině,
- b) název vzdělávacího programu podle § 13 odst. 1, který hodlá žadatel uskutečňovat; pokud žadatel hodlá uskutečňovat jen část vzdělávacího programu, uvede též vymezení této části vzdělávacího programu,
- c) seznam smluvních zařízení, pokud žadatel hodlá část vzdělávacího programu zajišťovat prostřednictvím smluvních zařízení; smluvní zařízení, která nemají akreditaci, musí být akreditována v rámci akreditačního řízení žadatele; žadatel je povinen za smluvní zařízení doložit náležitosti uvedené v písmenech a) až g) a i),
- d) informace o druhu a rozsahu zdravotních služeb poskytovaných žadatelem, popřípadě smluvním zařízením, v příslušném specializačním oboru, je-li poskytovatelem zdravotních služeb,
- e) doklady o odborné a specializované způsobilosti nebo zvláštní specializované způsobilosti anebo jiné odborné kvalifikaci garanta oboru a školitele odpovědných za průběh vzdělávání na konkrétním pracovišti,
- f) údaje o odborné, specializované a zvláštní specializované způsobilosti zaměstnanců, kteří se budou podílet na vzdělávání,
- g) informace o technickém a věcném vybavení pro zajištění vzdělávání nejméně na dobu stanovenou příslušným vzdělávacím programem,
- h) doklad o zaplacení správního poplatku za vydání rozhodnutí v akreditačním řízení,
- i) navržený maximální počet školicích míst.

§ 14a

Prodloužení akreditace

(1) Žádost o prodloužení akreditace podává akreditované zařízení ministerstvu, a to v listinné podobě; přílohou listinného podání je i elektronická podoba žádosti na nosiči dat. Žádost o prodloužení akreditace musí být ministerstvu doručena nejpozději 120 dnů přede dnem skončení platnosti akreditace. V případě, že žádost o prodloužení akreditace předkládá poskytovatel zdravotních služeb nebo jiná právnická osoba zřízená jiným ústředním správním úřadem než ministerstvem, podává se tato žádost prostřednictvím ústředního správního

úřadu, kterým byli tento poskytovatel zdravotních služeb nebo tato jiná právnická osoba zřízeni.

(2) V žádosti o prodloužení akreditace musí být doloženy údaje uvedené v § 14 odst. 2 písm. d) a g) a dále údaje uvedené v § 14 odst. 2, u nichž došlo ke změně.

(3) Je-li žádost podle odstavce 1 podána a ministerstvo o ní nerozhodne do dne, kdy končí platnost akreditace, která má být na základě žádosti prodloužena, pak platnost akreditace, která má být na základě žádosti prodloužena, se prodlužuje do dne nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti podle odstavce 1.

§ 15

Akreditační komise

(1) Ministerstvo zřizuje jako svoje poradní orgány akreditační komise pro jednotlivé obory specializačního vzdělávání. Ministerstvo může zřídit akreditační komise i pro nástavbové obory, zaměření doplňující odborné praxe, základní kmeny a zajištění praxe v rámci praktické části aprobační zkoušky.

(2) Členy akreditační komise jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví na návrh ministerstva, České lékařské komory, České stomatologické komory, České lékárnické komory a lékařských fakult nebo farmaceutických fakult jednotlivých státních nebo veřejných vysokých škol zřízených v České republice zvláštním zákonem s ohledem na obory, které mají být specializačním vzděláváním zabezpečeny, nebo s ohledem na zaměření doplňující odborné praxe. Pro obor posudkové lékařství jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví členy akreditační komise též na návrh Ministerstva práce a sociálních věcí a České správy sociálního zabezpečení. Ministr zdravotnictví jmenuje jednotlivé akreditační komise pro příslušné obory specializačního vzdělávání nebo nástavbové obory tak, že 1/3 členů tvoří zástupci navržení Českou lékařskou komorou nebo Českou stomatologickou komorou nebo Českou lékárnickou komorou podle oboru specializačního vzdělávání, nástavbového oboru nebo oboru zaměření doplňující odborné praxe nebo základního kmene, pro který je příslušná komise jmenována, 1/3 členů tvoří zástupci navržení lékařskými fakultami nebo farmaceutickými fakultami podle oboru specializačního vzdělávání, nástavbového oboru nebo oboru zaměření doplňující odborné praxe nebo základního kmene, pro který je příslušná komise jmenována, jednotlivých veřejných vysokých škol zřízených v České republice zákonem podle zvláštního právního předpisu a 1/3 členů tvoří zástupci navržení ministerstvem. Zástupci navržení ministerstvem jsou vybráni z návrhů odborné společnosti a pro obor posudkové lékařství též z návrhů Ministerstva práce a sociálních věcí a České správy sociálního zabezpečení.

(3) Akreditační komisi tvoří lichý počet členů, nejméně však 9 členů. Zařazení členů akreditační komise odpovídá oboru specializačního vzdělávání, který je předmětem akreditačního řízení. Členové akreditační komise si ze svého středu zvolí předsedu akreditační komise.

(4) Funkční období člena akreditační komise je pětileté. Funkci člena akreditační komise je možno vykonávat opakovaně.

(5) Člen akreditační komise se nemůže zúčastnit jednání o udělení, prodloužení nebo odejmutí akreditace, pokud by mohlo dojít ke střetu se zájmy osobními nebo ke zneužití informací nabytých v souvislosti s výkonem zaměstnání ve prospěch vlastní nebo někoho jiného.

§ 16

(1) Akreditační komise pro příslušný obor specializačního vzdělávání, nástavbový obor nebo pro příslušné zaměření doplňující odborné praxe

a) posuzuje

1. žádosti podle § 14, s výjimkou žádostí o akreditaci k uskutečňování vzdělávání v základním kmeni,
2. návrhy na odejmutí akreditace a

b) připravuje podklady pro stanovení

1. obsahu vzdělávacích programů jednotlivých oborů specializačního vzdělávání, nástavbových oborů a dále obsah vzdělávání v základním kmeni lékaře a farmaceuta; obsah vzdělávání v základním kmeni lékaře a farmaceuta stanoví prováděcí právní předpis,
2. činností zubních lékařů a farmaceutů; činnosti zubních lékařů a farmaceutů stanoví prováděcí právní předpis,
3. činností, které lékaři a farmaceuti vykonávají na základě úspěšného absolvování základního kmene, a

c) navrhuje obsah atestační zkoušky a závěrečné zkoušky nástavbového oboru, a to v rozsahu vzdělávacího programu příslušného oboru; akreditační komise si může od pověřené organizace vyžádat návrhy otázek pro atestační zkoušku nebo závěrečnou zkoušku nástavbového oboru.

(2) Akreditační komise předá ministerstvu podklady podle odstavce 1 písm. b) ve lhůtě určené ministerstvem.

(3) Akreditační komise se při své činnosti řídí svým statutem a jednacím řádem, které vydá ministerstvo a zveřejní ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

§ 16a

Vzdělávací rady

(1) Ministerstvo zřizuje jako svůj poradní orgán vzdělávací radu lékařů. Členy vzdělávací rady lékařů jsou 3 zástupci navržení ministerstvem, 2 zástupci navržení odbornou společností, 2 zástupci navržení Českou lékařskou komorou, 2 zástupci z osob navržených všemi lékařskými fakultami jednotlivých státních nebo veřejných vysokých škol zřízených v České republice zákonem. Předsedu, místopředsedu a ostatní členy vzdělávací rady lékařů jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví.

(2) Ministerstvo zřizuje jako svůj poradní orgán vzdělávací radu zubních lékařů. Členy vzdělávací rady zubních lékařů jsou 3 zástupci navržení ministerstvem, 2 zástupci navržení odbornou společností, 2 zástupci navržení Českou stomatologickou komorou a 2 zástupci z osob navržených všemi lékařskými fakultami jednotlivých státních nebo veřejných vysokých škol zřízených v České republice zákonem. Předsedu, místopředsedu a ostatní členy vzdělávací rady zubních lékařů jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví.

(3) Ministerstvo zřizuje jako svůj poradní orgán vzdělávací radu farmaceutů. Členy vzdělávací rady farmaceutů jsou

3 zástupci navržení ministerstvem, 2 zástupci navržení odbornou společností, 2 zástupci navržení Českou lékárnickou komorou, 2 zástupci z osob navržených všemi farmaceutickými fakultami jednotlivých státních nebo veřejných vysokých škol zřízených v České republice zákonem. Předsedu, místopředsedu a ostatní členy vzdělávací rady farmaceutů jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví.

(4) Vzdělávací rady uvedené v odstavcích 1 až 3 zejména projednávají jednotnou strukturu a srovnatelnost vzdělávacích programů jednotlivých oborů specializačního vzdělávání a nastavbových oborů. Předkládají návrhy obsahu vzdělávacích programů jednotlivých oborů specializačního vzdělávání a nastavbových oborů ke schválení ministrovi zdravotnictví. Vzdělávací rady dále doporučují ministrovi zdravotnictví vznik nebo zánik oborů specializačního vzdělávání, nastavbových oborů nebo funkčních kurzů.

(5) Vzdělávací rady uvedené v odstavcích 1 až 3 předkládají ministrovi zdravotnictví doporučení k řešení odborných sporů mezi jednotlivými akreditačními komisemi, zejména v souvislosti s přípravou podkladů podle § 16 odst. 1 písm. b) bodů 2 a 3.

(6) Vzdělávací rady se při své činnosti řídí svým statutem a jednacím řádem, které vydává ministerstvo a zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

§ 17

(1) Ministerstvo předloží žádost o udělení, prodloužení nebo odejmutí akreditace k posouzení akreditační komisi s výjimkou žádosti o akreditaci k uskutečňování vzdělávání v základním kmeni. Žádost o udělení nebo prodloužení akreditace o uskutečňování vzdělávání v základním kmeni předává ministerstvo akreditační komisi pouze v případě odůvodněných pochybností, zda jsou splněny podmínky stanovené prováděcím právním předpisem. Ministerstvo může požádat žadatele o doplnění informací nebo o dodatečné předložení požadovaných dokladů nebo může pozvat žadatele na jednání akreditační komise nebo si ověřit údaje uvedené v žádosti přímo u žadatele; tohoto ověření se účastní i člen příslušné akreditační komise, pokud ho k tomu ministr zdravotnictví pověří. Po posouzení žádosti předloží akreditační komise závěrečné stanovisko ministerstvu, a to do 4 měsíců ode dne obdržení žádosti o udělení akreditace. V případě žádosti o prodloužení akreditace podle § 14a předloží akreditační komise závěrečné stanovisko ministerstvu do 2 měsíců od obdržení žádosti. Podle věty třetí může akreditační komise postupovat i v případech uvedených v odstavci 6. O žádosti o akreditaci k uskutečňování vzdělávání v základním kmeni rozhodne ministerstvo do 60 dnů od obdržení žádosti.

(2) Ministerstvo rozhodne o udělení, prodloužení nebo neudělení akreditace po obdržení stanoviska akreditační komise nejpozději do 60 dnů.

(3) Akreditace se uděluje nebo prodlužuje na dobu určitou, odpovídající nejméně délce vzdělávacího programu, počítanou ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o udělení nebo prodloužení akreditace. Akreditace se uděluje nebo prodlužuje nejvýše na dobu 10 let; akreditace podle § 13 odst. 1 písm. a) se uděluje nebo prodlužuje nejvýše na dobu 5 let. O délce udělené akreditace rozhodne ministerstvo na základě návrhu příslušné akreditační komise.

(4) Rozhodnutí o udělení nebo prodloužení akreditace kromě obecných náležitostí správního rozhodnutí⁹⁾ obsahují

a) název vzdělávacího programu, v němž je akreditované zařízení oprávněno uskutečňovat vzdělávání,

b) adresu organizační složky zahraniční osoby na území České republiky a identifikační číslo právnické osoby,

bylo-li přiděleno, nebo adresu místa trvalého pobytu nebo adresu místa hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině, místo podnikání v České republice a identifikační číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno, které je rozhodnutí vydáváno,

- c) vymezení vzdělávacího programu, pro který je akreditace udělována nebo prodlužována, včetně jeho specifikací podle data jeho zveřejnění ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví,
- d) dobu, na kterou se akreditace uděluje nebo prodlužuje,
- e) termín zahájení vzdělávání podle vzdělávacího programu,
- f) maximální počet školicích míst na konkrétním pracovišti.

(5) Platnost akreditace se vztahuje pouze na vzdělávání v oboru podle konkrétního vzdělávacího programu vymezeného v rozhodnutí a specifikovaného podle data jeho zveřejnění ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví. Akreditované zařízení nemůže uskutečňovat vzdělávání podle jiného vzdělávacího programu stejného oboru uveřejněného k jinému datu, než pro který bylo akreditováno, přičemž zařízení může být akreditováno k uskutečňování vzdělávacích programů více oborů specializačního vzdělávání nebo více nástavbových oborů. Lékaři, zubnímu lékaři a farmaceutovi nelze započítat do vzdělávání v základním kmeni nebo do vzdělávání ve vlastním specializovaném výcviku nebo do vzdělávání v nástavbovém oboru nebo funkčním kurzu vzdělávání, které proběhlo na pracovišti akreditovaném k uskutečňování jiného vzdělávacího programu, který je specifikován jiným datem, než do kterého byl lékař, zubní lékař nebo farmaceut zařazen.

(6) Žádost o udělení akreditace nebo žádost o prodloužení akreditace ministerstvo zamítne, jestliže

- a) uskutečňování vzdělávacího programu neodpovídá požadavkům na technické a věcné vybavení nebo personální zabezpečení,
- b) žadatel, popřípadě smluvní zařízení, neposkytuje zdravotní služby v rozsahu požadovaném vzdělávacím programem,
- c) v žádosti jsou uvedeny nepravdivé údaje, nebo
- d) neuplynuly alespoň 3 roky ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým byla žadateli odejmuta akreditace podle odstavce 7 písm. a).

(7) Ministerstvo akreditaci odejme, jestliže

- a) zjistí nedodržení podmínek příslušného vzdělávacího programu nebo takové změny u akreditovaného zařízení, které nezabezpečují odpovídající úroveň specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe,
- b) akreditované zařízení požádá o odejmutí akreditace s uvedením důvodů,
- c) akreditované zařízení nesplňuje podmínky, za nichž mu byla akreditace udělena,
- d) akreditované zařízení po předchozí písemné výzvě ministerstva nesplní povinnosti podle § 18 ve lhůtě stanovené touto výzvou.

V případech podle písmen a), c) a d) ministerstvo akreditaci odejme po posouzení akreditační komisí.

(8) Rozhodnutí o neudělení nebo odejmutí akreditace kromě obecných náležitostí správního rozhodnutí⁹⁾ obsahuje adresu organizační složky zahraniční osoby na území České republiky a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo adresu místa trvalého pobytu nebo adresu místa hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině, místo podnikání v České republice a identifikační číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno, které je rozhodnutí vydáváno.

(9) Akreditace zaniká v případě zániku akreditovaného zařízení.

(10) Ministerstvo zveřejňuje na svých internetových stránkách seznam akreditovaných zařízení, vzdělávací programy, které jsou tato akreditovaná zařízení oprávněna uskutečňovat, a dobu, na kterou jim byla akreditace udělena, a seznam subjektů, jimž byla akreditace odňata.

§ 18

Povinnosti akreditovaných zařízení

(1) Akreditované zařízení je povinno v rámci udělené akreditace

- a) uskutečňovat vzdělávání podle vzdělávacího programu schváleného ministerstvem, a to v rozsahu uvedeném v rozhodnutí o udělení akreditace,
- b) zajistit účastníkovi vzdělávání řádné absolvování všech součástí vzdělávacího programu v rozsahu uvedeném v rozhodnutí o udělení akreditace,
- c) doložit do 30 dnů ministerstvu splnění kritérií vzdělávacího programu, pokud ministerstvo zveřejní ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví takovou úpravu vzdělávacího programu, která mění kritéria pro akreditované zařízení, a to v rozsahu zveřejněné úpravy vzdělávacího programu,
- d) vést dokumentaci o vzdělávání podle vzdělávacího programu, která obsahuje seznam účastníků vzdělávání; tuto dokumentaci je akreditované zařízení povinno vést a uchovávat a nakládat s ní podle tohoto zákona a jiných právních předpisů,
- e) vést evidenci pracovní docházky jednotlivých účastníků specializačního vzdělávání s označením konkrétního pracoviště,
- f) nejpozději do 10 dnů oznámit ministerstvu každou změnu podmínek souvisejících se zabezpečením vzdělávání podle vzdělávacího programu,
- g) na vyžádání ministerstva umožnit vykonání praktické části atestační zkoušky, aprobační zkoušky, rozdílové zkoušky nebo adaptačního období podle tohoto zákona a zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a)}.

(2) Akreditované zařízení je povinno předat ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání, pokud hodlá ukončit uskutečňování vzdělávacího programu. Zanikne-li akreditované zařízení, aniž by splnilo povinnost uvedenou ve větě první, přechází tato povinnost na jeho právního

nástupce nebo na dědice, popřípadě na příslušný orgán veřejné správy^{10b}). V případě účastníků vzdělávání, kteří pokračují ve specializačním vzdělávání u jiného akreditovaného zařízení, předá ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, dokumentaci tomuto akreditovanému zařízení.

(3) Akreditované zařízení je dále povinno na žádost účastníka vzdělávání, který přechází v průběhu specializačního vzdělávání k jinému akreditovanému zařízení, předat kopie dokumentace vedené o tomto účastníkovi tomuto jinému akreditovanému zařízení.

ČÁST ŠESTÁ

Specializační vzdělávání a celoživotní vzdělávání

§ 19

Specializační vzdělávání

(1) Úspěšným ukončením specializačního vzdělávání se získává specializovaná způsobilost v příslušném oboru specializačního vzdělávání. Podmínkou zahájení specializačního vzdělávání je získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

(2) Žádost o zařazení do oboru specializačního vzdělávání podává uchazeč ministerstvu; ministerstvo může pověřit činností spojenou se zařazením do oboru pověřenou organizaci. Ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, poskytuje poradenskou a konzultační činnost související se zařazením do specializačního vzdělávání a s jeho průběhem. Součástí žádosti jsou doklady o získané odborné způsobilosti, popřípadě o získané specializované způsobilosti, a průkaz odbornosti (§ 23). Osoby, které získaly odbornou nebo specializovanou způsobilost mimo území České republiky, přikládají k žádosti rozhodnutí ministerstva o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky. Uchazeč může být zařazen pouze do oboru specializačního vzdělávání uskutečňovaného podle vzdělávacího programu, který byl pro příslušný obor specializačního vzdělávání zveřejněn ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví jako poslední.

(3) Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2 ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, zařadí uchazeče podle jeho výběru do specializačního vzdělávání do 30 dnů po obdržení žádosti. Nesplní-li uchazeč podmínky pro zařazení, rozhodne ministerstvo ve stejné lhůtě o nezařazení do specializačního vzdělávání.

(4) Lékař, zubní lékař nebo farmaceut zařazený do oboru specializačního vzdělávání může požádat ministerstvo, popřípadě pověřenou organizaci, o přeřazení do jiného specializačního oboru, které o tomto přeřazení rozhodne.

(5) Ministerstvo, popřípadě pověřená organizace vede evidenci o lékařích, zubních lékařích a farmaceutech zařazených do specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe a evidenci o lékařích, zubních lékařích a farmaceutech, kteří získali specializovanou způsobilost. Evidence obsahuje jméno, popřípadě jména, a příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo adresu místa hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině, titul, datum a místo narození, identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, státní příslušnost, datum a místo řádného ukončení studia v akreditovaném studijním programu, který poskytuje vysokoškolské vzdělání, číslo diplomu nebo jiného dokladu o uznání rovnocennosti studia získaného v cizině, název školy, studijního programu a studijního oboru, datum zapsání do specializačního vzdělávání nebo jeho zrušení, datum

vydání certifikátu o absolvování základního kmene specializačního oboru a datum vykonání atestační zkoušky v příslušném oboru specializačního vzdělávání. Osobní údaje osob uvedených v evidenci podléhají ochraně podle zvláštního právního předpisu.¹¹⁾

(6) Akreditované zařízení oznámí ministerstvu, případně pověřené organizaci, která vede evidenci podle odstavce 5, do 30 dnů ode dne provedení změny, tyto údaje:

- a) datum zahájení specializačního vzdělávání,
- b) datum zahájení a ukončení základního pracovněprávního vztahu nebo služebního poměru účastníka specializačního vzdělávání, podrobnou specifikaci pracoviště, na kterém specializační vzdělávání probíhá, a rozsah pracovní doby,
- c) datum zahájení a datum ukončení přerušení specializačního vzdělávání.

§ 20

Průběh specializačního vzdělávání

(1) Akreditované zařízení zajišťuje průběh specializačního vzdělávání, které se v tomto zařízení uskutečňuje.

(2) Akreditované zařízení, které poskytuje

a) lůžkovou péči, jmenuje pro každý akreditovaný obor, s výjimkou oboru klinická farmacie, garanta oboru, kterým je lékař nebo zubní lékař vykonávající vedoucí funkci¹⁸⁾ v příslušném akreditovaném zařízení

- 1. s minimálně pětiletou odbornou praxí po získání specializované způsobilosti, nebo
- 2. s minimálně dvouletou odbornou praxí po získání zvláštní specializované způsobilosti,

b) lůžkovou péči, jmenuje pro akreditovaný obor klinická farmacie garantem oboru klinického farmaceuta

- 1. s minimálně pětiletou odbornou praxí po získání specializované způsobilosti, nebo
- 2. s minimálně dvouletou odbornou praxí po získání zvláštní specializované způsobilosti,

c) lékárenskou péči v lékárně s odbornými pracovišti, jmenuje pro každý akreditovaný obor garanta oboru, kterým je farmaceut vykonávající vedoucí funkci¹⁸⁾ v příslušném akreditovaném zařízení

- 1. s minimálně pětiletou odbornou praxí po získání specializované způsobilosti v příslušném oboru, nebo
- 2. s minimálně dvouletou odbornou praxí po získání zvláštní specializované způsobilosti v příslušném oboru.

(3) Garant oboru akreditovaného zařízení přidělí každému účastníkovi specializačního vzdělávání školitele.

Školitelem může být pouze zdravotnický pracovník

a) se specializovanou způsobilostí a s minimálně tříletou odbornou praxí po získání specializované způsobilosti v oboru, ve kterém provádí činnost školitele, nebo

b) se zvláštní specializovanou způsobilostí a s minimálně roční praxí po získání zvláštní specializované způsobilosti v oboru, ve kterém provádí činnost školitele.

(4) V případě nového specializačního oboru, pro který není dostatek zdravotnických pracovníků se specializovanou způsobilostí, může být školitelem lékař, zubní lékař nebo farmaceut s jinou specializovanou způsobilostí po předchozím kladném vyjádření akreditační komise. Pokud má akreditované zařízení pouze jednoho školitele, je tento školitel současně garantem oboru a musí splňovat podmínky určené pro garanta oboru.

(5) V akreditovaném zařízení, které je fakultní nemocnicí, může být školitelem pouze zdravotnický pracovník, u něhož součet pracovní doby k fakultní nemocnici a k univerzitě odpovídá svým rozsahem alespoň stanovené týdenní pracovní době, a který soustavně vykonává zdravotnické povolání.

(6) Akreditované zařízení, které poskytuje ambulantní péči, jmenuje pro účely vzdělávání školitele, který musí splňovat podmínky stanovené v odstavci 3.

(7) Školitel zejména dohlíží na odbornou stránku výkonu zdravotnického povolání, průběžně prověřuje teoretické znalosti a praktické dovednosti účastníka specializačního vzdělávání a zajišťuje kontinuální odborný dozor a odborný dohled nad účastníky specializačního vzdělávání, kteří mu byli přiděleni. Jeden školitel může vykonávat odborný dozor nad nejvýše 2 lékaři nebo farmaceuty ve specializační přípravě nebo odborný dohled nad nejvýše 3 lékaři, zubními lékaři nebo farmaceuty ve specializační přípravě. Jeden školitel může vykonávat současně odborný dozor a odborný dohled nad nejvýše 3 lékaři, zubními lékaři nebo farmaceuty ve specializační přípravě.

(8) Odborné požadavky na školitele pro jednotlivé obory lékařů, zubních lékařů a farmaceutů stanoví prováděcí právní předpis.

(9) Pokud účastník specializačního vzdělávání závažným způsobem neplní studijní povinnosti vyplývající z prováděcích právních předpisů upravujících specializační vzdělávání nebo příslušného vzdělávacího programu, ministerstvo rozhodne o ukončení specializačního vzdělávání, a to do 90 dnů ode dne, kdy se o neplnění povinnosti dozvědělo. Ministerstvo, případně pověřená organizace, současně nezařadí tohoto účastníka specializačního vzdělávání do jiného oboru specializačního vzdělávání podle § 19 odst. 3 nebo podle § 21f odst. 3, pokud o to požádá, a to po dobu 2 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o ukončení specializačního vzdělávání.

§ 21

Atestační zkouška

(1) Specializační vzdělávání se ukončuje atestační zkouškou před oborovou atestační komisí podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem na základě žádosti uchazeče o vykonání atestační zkoušky. Oborové atestační komise zřizuje ministerstvo jako svůj poradní orgán. Členy oborových atestačních komisí jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví na návrh univerzit, České lékařské komory, České stomatologické komory nebo České lékárnické komory, odborných společností, akreditovaných zařízení, vzdělávacích zařízení a pro obor posudkové lékařství též na návrh Ministerstva práce a sociálních věcí a České správy sociálního zabezpečení. U lékařů, zubních lékařů a farmaceutů v působnosti Ministerstva obrany je na návrh Ministerstva obrany oborová atestační komise doplněna vždy o jednoho odborníka v oblasti vojenského zdravotnictví. Ministr zdravotnictví vždy jmenuje členem oborové atestační komise minimálně jednu osobu, která je současně členem příslušné akreditační

komise. Ministerstvo vždy do 1. prosince zveřejní na svých internetových stránkách seznam jmenovaných členů atestačních komisí pro následující kalendářní rok. Ministerstvo vždy do 31. prosince zveřejní na svých internetových stránkách termíny atestačních zkoušek pro následující kalendářní rok. Ministerstvo, případně pověřená organizace zajišťující průběh atestačních zkoušek, zajistí, že oborová atestační komise pro každý z termínů atestační zkoušky má nejméně 3 členy, z nichž jeden člen je vždy současně členem příslušné akreditační komise a jeden člen byl jmenován na návrh České lékařské komory, České stomatologické komory nebo České lékárnické komory. Členové oborové atestační komise pro daný termín atestační zkoušky si ze svého středu zvolí předsedu této komise.

(2) Předpokladem pro přihlášení k atestační zkoušce je splnění všech požadavků stanovených prováděcím právním předpisem a příslušným vzdělávacím programem; splnění těchto požadavků posoudí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace. O nesplnění požadavků pro vykonání atestační zkoušky rozhodne ministerstvo.

(3) Atestační zkoušky, nejde-li o atestační zkoušku pro obor všeobecné praktické lékařství nebo praktické lékařství, se účastní školitel uchazeče; neúčastní-li se atestační zkoušky školitel uchazeče, účastní se jí garant oboru nebo garantem oboru určený jiný lékař, zubní lékař nebo farmaceut se specializovanou způsobilostí v příslušném oboru, z něž je atestační zkouška vykonávána. Tento lékař, zubní lékař nebo farmaceut musí být v základním pracovněprávním vztahu k akreditovanému zařízení, ve kterém probíhalo specializační vzdělávání uchazeče, nebo ve služebním poměru. Osoby uvedené ve větě první mají právo účastnit se atestační zkoušky.

(4) Ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, zajišťuje

a) přípravu a průběh atestační zkoušky a

b) vypracování posudků atestačních prací, pokud je podmínka vypracování atestační práce součástí vzdělávacího programu oboru specializačního vzdělávání.

(5) Atestační zkouška se může ve stejném oboru specializačního vzdělávání opakovat nejvýše dvakrát, nejdříve však za 1 rok ode dne neúspěšně vykonané atestační zkoušky.

(6) Ministerstvo vydá lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi, který úspěšně vykonal atestační zkoušku, diplom o specializaci. Náležitosti a vzor diplomu stanoví prováděcí právní předpis.

Financování specializačního vzdělávání

§ 21a

(1) Ministerstvo spolufinancuje specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků formou dotací na rezidenční místa. Dotace na rezidenční místo je poskytována ze státního rozpočtu prostřednictvím rozpočtové kapitoly ministerstva. Na poskytnutí dotace není právní nárok. Ministerstvo uveřejní ve Věstníku ministerstva a způsobem umožňujícím dálkový přístup do 31. prosince Metodiku dotačního řízení pro následující kalendářní rok.

(2) Náklady na zabezpečení dotačního řízení může ministerstvo hradit z prostředků určených na dotace nejvýše v částce, která nepřesáhne 2,5 % celkové výše prostředků ministerstva určených na dotace na financování specializačního vzdělávání v daném kalendářním roce.

(3) Výši dotace na rezidenční místo pro následující kalendářní rok ministerstvo stanoví a zveřejní způsobem

umožňujícím dálkový přístup nejpozději do 31. prosince.

(4) Dotace na rezidenční místo se poskytuje na částečnou úhradu nákladů spojených se specializačním vzděláváním rezidenta, včetně prostředků na mzdy nebo platy, a to

a) na specializační vzdělávání v základním kmeni u oborů specializačního vzdělávání lékařů, není-li dotace na rezidenční místo poskytována podle písmene b), a to nejdéle po dobu 30 měsíců, nebo

b) na celé specializační vzdělávání u vybraných oborů specializačního vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů; tyto vybrané obory a počet těchto rezidenčních míst ve vybraných oborech stanoví pro následující kalendářní rok ministerstvo do 31. prosince po projednání s Českou lékařskou komorou, Českou stomatologickou komorou, Českou lékárnickou komorou a odbornými společnostmi s ohledem na nedostatek lékařů, zubních lékařů a farmaceutů s příslušnou specializovanou způsobilostí na pracovním trhu.

(5) Doba trvání specializačního vzdělávání podle odstavce 4 písm. b) odpovídá délce specializačního vzdělávání stanovené v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

(6) Dotace na rezidenční místo se akreditovanému zařízení poskytuje za celé kalendářní měsíce, kdy jsou splněny podmínky pro její poskytnutí. Dotaci na rezidenční místo nelze poskytnout zpětně za kalendářní měsíce, které předcházely podání žádosti.

(7) O dotaci na rezidenční místo podle odstavce 4 písm. a) může akreditované zařízení požádat, pokud účastník specializačního vzdělávání zahájí specializační vzdělávání v tomto akreditovaném zařízení a současně má akreditované zařízení s účastníkem specializačního vzdělávání uzavřenu pracovní smlouvu v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby^{2b)} a minimálně na dobu délky základního kmene.

(8) Na žádosti o poskytnutí dotace na rezidenční místo podle odstavce 4 písm. a) podané po 31. říjnu bude poskytnuta dotace na rezidenční místo nejdříve od 1. ledna následujícího kalendářního roku.

§ 21aa

(1) Žádost o poskytnutí dotace na rezidenční místo podává akreditované zařízení ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, na předepsaném formuláři, který ministerstvo uveřejní ve Věstníku ministerstva a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(2) Žádost o poskytnutí dotace na rezidenční místo

a) podle § 21a odst. 4 písm. a) obsahuje

1. název, adresu a identifikační číslo akreditovaného zařízení,
2. jméno, popřípadě jména a příjmení, datum a místo narození, kontaktní adresu a státní občanství účastníka specializačního vzdělávání,
3. obor specializačního vzdělávání, ve kterém je účastník specializačního vzdělávání zařazen,
4. datum zařazení účastníka do oboru specializačního vzdělávání,

5. kopii pracovní smlouvy uzavřené s účastníkem specializačního vzdělávání,
6. datum zahájení, popřípadě i datum očekávaného ukončení, specializačního vzdělávání účastníka specializačního vzdělávání v akreditovaném zařízení,
7. počet účastníků specializačního vzdělávání, kteří se v akreditovaném zařízení v jednotlivých oborech vzdělávají, a
8. maximální počet školicích míst, pro které má zařízení udělenou akreditaci, nebo

b) podle § 21a odst. 4 písm. b) obsahuje

1. název, adresu a identifikační číslo akreditovaného zařízení,
2. obor specializačního vzdělávání,
3. počet účastníků specializačního vzdělávání, kteří se v akreditovaném zařízení v jednotlivých oborech vzdělávají, a
4. maximální počet školicích míst, pro které má zařízení udělenou akreditaci.

(3) Maximální počet rezidenčních míst v žádosti o dotaci na rezidenční místa nesmí překročit počet školicích míst schválených v rozhodnutí o akreditaci pro příslušný obor specializačního vzdělávání.

§ 21ab

(1) Ministerstvo rozhodne o poskytnutí dotace na rezidenční místo podle § 21a odst. 4 písm. a) do 60 dnů ode dne obdržení žádosti. Je-li pracovní smlouva mezi akreditovaným zařízením, které žádá o poskytnutí dotace na rezidenční místo podle § 21a odst. 4 písm. a), a účastníkem specializačního vzdělávání uzavřena v rozsahu kratším, než je stanovená týdenní pracovní doba, ministerstvo poskytne dotaci na rezidenční místo v poměrně snížené výši na dobu poměrně delší.

(2) O žádostech o poskytnutí dotace na rezidenční místo podle § 21a odst. 4 písm. b) podaných akreditovanými zařízeními do 15. března rozhodne ministerstvo nejpozději do 30. června; rozhodnutí o poskytnutí dotace na rezidenční místo podle § 21a odst. 4 písm. b) ministerstvo zveřejní.

(3) V řízení o žádosti o poskytnutí dotace na rezidenční místo podle § 21a odst. 4 písm. b) ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, posoudí splnění formálních náležitostí žádosti podle § 21aa odst. 2 písm. b), a pokud žádost o poskytnutí dotace na rezidenční místo podle § 21a odst. 4 písm. b) splňuje formální náležitosti podle § 21aa odst. 2 písm. b), předloží ji k odbornému posouzení akreditační komisi pro příslušný obor specializačního vzdělávání.

(4) Akreditační komise posoudí žádost o poskytnutí dotace na rezidenční místo podle § 21a odst. 4 písm. b) zejména z hlediska kvality zajištění průběhu celého vzdělávacího programu, personálního, věcného a technického zajištění každého rezidenčního místa a rovnoměrné regionální dostupnosti rezidenčních míst na území České republiky.

(5) Akreditační komise předloží návrh hodnocení žádosti o poskytnutí dotace na rezidenční místo podle § 21a odst. 4 písm. b) včetně návrhu pořadí žádostí ministerstvu, a to nejpozději do 30 dnů od obdržení žádosti. O přidělení dotace na rezidenční místo podle § 21a odst. 4 písm. b) rozhoduje ministerstvo. Neobdrží-li ministerstvo ve stanovené lhůtě návrh akreditační komise, rozhodne bez tohoto návrhu.

(6) Kromě údajů stanovených v rozpočtových pravidlech obsahuje rozhodnutí o poskytnutí dotace na rezidenční místo

a) podle § 21a odst. 4 písm. a)

1. název, adresu a identifikační číslo akreditovaného zařízení,
2. bankovní spojení akreditovaného zařízení,
3. jméno, popřípadě jména a příjmení a datum narození rezidenta, na jehož specializační vzdělávání je akreditovanému zařízení poskytnuta dotace na rezidenční místo,
4. název specializačního oboru, ve kterém je rezident, na jehož specializační vzdělávání je akreditovanému zařízení poskytnuta dotace na rezidenční místo, zařazen,
5. účel, pro který je dotace poskytována,
6. počet měsíců, na které se dotace poskytuje,
7. výši dotace a
8. podmínky čerpání dotace na rezidenční místo, nebo

b) podle § 21a odst. 4 písm. b)

1. název, adresu a identifikační číslo akreditovaného zařízení,
2. bankovní spojení akreditovaného zařízení,
3. účel, pro který je dotace poskytována,
4. počet měsíců, na které se dotace poskytuje,
5. počet rezidenčních míst s uvedením oboru specializačního vzdělávání, na která se dotace poskytuje,
6. výši dotace a
7. podmínky čerpání dotace na rezidenční místo.

(7) Pokud ministerstvo dotaci neposkytne, vydá odůvodněné rozhodnutí o zamítnutí žádosti o poskytnutí dotace na rezidenční místo.

§ 21ac

(1) Ministerstvo

a) přeruší poskytování dotace na rezidenční místo po dobu přerušení specializačního vzdělávání rezidenta; celková doba přerušení nesmí přesáhnout 5 let, nebo

b) zastaví poskytování dotace na rezidenční místo, pokud

1. je ukončeno specializační vzdělávání rezidenta v oboru, pro který je dotace na rezidenční místo poskytována,
2. je skončen pracovní poměr rezidenta v akreditovaném zařízení, kterému je poskytována dotace na rezidenční místo, nebo
3. akreditované zařízení poruší povinnosti podle § 21d.

(2) Pokud rezident v průběhu kalendářního roku uzavře pracovní poměr za účelem specializačního vzdělávání, na které se poskytuje dotace na rezidenční místo podle § 21a odst. 4 písm. a), s jiným akreditovaným zařízením, může toto jiné akreditované zařízení požádat o poskytnutí dotace na rezidenční místo podle § 21a odst. 4 písm. a). Ustanovení § 21a až 21ab se použijí obdobně.

(3) Pokud rezident, na kterého akreditované zařízení čerpá dotaci na rezidenční místo podle § 21a odst. 4 písm. b), ukončí pracovní poměr k tomuto akreditovanému zařízení, ministerstvo ve spolupráci s akreditační komisí pro příslušný obor specializačního vzdělávání rozhodne o přidělení nového rezidenčního místa podle § 21a odst. 4 písm. b) pro tohoto rezidenta v jiném akreditovaném zařízení, a to ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti o přidělení dotace tímto jiným akreditovaným zařízením. Ustanovení § 21a až 21ab se použijí obdobně.

(4) Pokud akreditované zařízení s rezidenčním místem zanikne, nebo pokud dojde k zániku, odnětí nebo uplynutí platnosti akreditace takového zařízení, ministerstvo ve spolupráci s akreditační komisí pro příslušný obor specializačního vzdělávání rozhodne o přidělení nového rezidenčního místa pro tohoto rezidenta v jiném akreditovaném zařízení. Ustanovení § 21a až 21ab se použijí obdobně.

§ 21ad

Rezident

Účastník specializačního vzdělávání

a) může být rezidentem

1. je-li zařazen do oboru specializačního vzdělávání,
2. je-li státním občanem České republiky nebo jiného členského státu anebo státním příslušníkem jiného než členského státu, který je rodinným příslušníkem občana členského státu²⁴⁾ nebo mu bylo přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v Evropské unii²⁵⁾, a
3. v průběhu specializačního vzdělávání pouze v jednom zvoleném základním kmeni nebo oboru specializačního vzdělávání, na které je poskytnuta dotace na rezidenční místo podle § 21a odst. 4 písm. a) nebo b),

b) nemůže být rezidentem

1. na rezidenčním místě, na které je poskytnuta dotace podle § 21a odst. 4 písm. a), jestliže získal certifikát o absolvování základního kmene oboru specializačního vzdělávání, nebo
2. na rezidenčním místě, na které je poskytnuta dotace podle § 21a odst. 4 písm. b), jestliže získal specializovanou způsobilost.

§ 21b

Výběr rezidenta

(1) Akreditované zařízení s rezidenčním místem, na které je poskytnuta dotace podle § 21a odst. 4 písm. b) vyhlásí nejpozději do 14 dnů ode dne zveřejnění rozhodnutí o poskytnutí dotace výběrové řízení na schválené rezidenční místo. Vyhlášení výběrového řízení oznámí toto zařízení ministerstvu. Ministerstvo uveřejní oznámení o vyhlášení výběrového řízení způsobem umožňujícím dálkový přístup po dobu minimálně 10 pracovních dnů. Výběr účastníka specializačního vzdělávání na schválené rezidenční místo provede akreditované zařízení s rezidenčním místem, na které je poskytnuta dotace podle § 21a odst. 4 písm. b) nejpozději do 30. září příslušného kalendářního roku.

(2) Neprojeví-li žádný účastník specializačního vzdělávání zájem o schválené rezidenční místo nebo není-li vybrán ve výběrovém řízení podle předchozího odstavce, oznámí akreditované pracoviště s rezidenčním místem tuto skutečnost ministerstvu a výběrové řízení zopakuje. Výběr účastníka specializačního vzdělávání na schválené rezidenční místo provede akreditované zařízení s rezidenčním místem nejpozději do konce příslušného kalendářního roku.

(3) Akreditované zařízení s rezidenčním místem, na které je poskytnuta dotace podle § 21a odst. 4 písm. b) se při konání výběrového řízení řídí pravidly, která stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 21d

Povinnosti akreditovaného zařízení s rezidenčním místem

Akreditované zařízení s rezidenčním místem je kromě povinností stanovených v § 18 dále povinno

- a) zajistit rezidentovi řádné absolvování všech součástí vzdělávacího programu,
- b) hlásit ministerstvu nebo pověřené organizaci změny údajů uvedených v žádosti o dotaci na rezidenční místo ovlivňujících čerpání dotace, absolvování základního kmene, skončení pracovního poměru rezidenta a ukončení specializačního vzdělávání rezidenta, a to do 15 kalendářních dnů ode dne, kdy uvedené skutečnosti nastaly,
- c) nahlásit ministerstvu nebo pověřené organizaci datum zahájení a ukončení přerušení specializačního vzdělávání rezidenta nejpozději do 10 kalendářních dnů ode dne, kdy uvedené skutečnosti nastaly,
- d) vrátit ministerstvu nebo pověřené organizaci nevyčerpanou část poskytnuté dotace při skončení pracovního poměru rezidenta nebo ukončení specializačního vzdělávání rezidenta do 30 dnů ode dne, kdy uvedené skutečnost nastaly,

e) předkládat ministerstvu nebo pověřené organizaci průběžnou zprávu a závěrečnou zprávu o vynaložení dotace na rezidenční místo a

f) podrobit se kontrole dodržování podmínek čerpání dotace na rezidenční místo a účelovosti použití vynaložených finančních prostředků z dotace prováděné ministerstvem a na jeho žádost předložit doklady související se specializačním vzděláváním rezidenta a zabezpečením jeho vzdělávání ke kontrole.

Certifikovaný kurz

§ 21e

Nástavbový obor

(1) Úspěšným absolvováním vzdělávání v nástavbovém oboru lékař, zubní lékař nebo farmaceut získává zvláštní specializovanou způsobilost pro výkon činností, které prohlubují získanou specializovanou způsobilost. Absolvováním vzdělávání v nástavbovém oboru nelze nahradit získání odborné nebo specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání; prováděcí právní předpis stanoví činnosti a jejich rozsah, které odpovídají rozsahu znalostí a dovedností získaných vzděláváním v nástavbovém oboru a k jejichž výkonu získá absolvent nástavbového oboru zvláštní specializovanou způsobilost.

(2) Vzdělávání v nástavbovém oboru uskutečňuje akreditované zařízení, kterému byla udělena akreditace podle § 14 nebo § 14a k uskutečňování vzdělávacího programu nástavbového oboru. Vzdělávací programy nástavbových oborů trvají minimálně 1 rok.

(3) Vzdělávací program stanoví délku, rozsah a obsah vzdělávání v nástavbovém oboru, zejména počet hodin praktického a teoretického vyučování, a výuková pracoviště, na kterých probíhá, popřípadě další požadavky pro získání zvláštní specializované způsobilosti. Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury.

(4) Vzdělávání v nástavbovém oboru probíhá jako celodenní průprava v zařízeních akreditovaných podle tohoto zákona v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době^{2b}) a je odměňována. Vzdělávání v nástavbovém oboru může probíhat jako rozvolněná příprava, to je při nižším rozsahu, než je stanovená týdenní pracovní doba, přitom její rozsah nesmí být nižší, než je polovina stanovené týdenní pracovní doby. Je-li příprava rozvolněná, celková délka, úroveň a kvalita nesmí být nižší než v případě celodenní průpravy. Ministr zdravotnictví může na základě písemné žádosti účastníka vzdělávání v nástavbovém oboru udělit výjimku a rozhodnout o započtení odborné praxe probíhající na neakreditovaném pracovišti do vzdělávání v nástavbovém oboru v případě, že toto pracoviště splňovalo všechny podmínky pro udělení akreditace v souladu se vzdělávacím programem, podle kterého se účastník vzdělávání v nástavbovém oboru vzdělával, a to v období, kdy v něm účastník vzdělávání v nástavbovém oboru odbornou praxi uskutečňoval. Ministr zdravotnictví rozhodne do 90 dní ode dne podání žádosti. Na základě výjimky uvedené ve větě čtvrté lze do vzdělávání v nástavbovém oboru započíst nejvýše jednu pětinu stanovené délky vzdělávání v příslušném nástavbovém oboru, není-li dále stanoveno jinak. V rámci řízení o žádosti účastníka vzdělávání v nástavbovém oboru může ministr zdravotnictví ověřit splnění podmínek přímo na neakreditovaném pracovišti.

(5) Vzdělávání v nástavbovém oboru se uskutečňuje při výkonu zdravotnického povolání podle vzdělávacích

programů jednotlivých nastavbových oborů a zahrnuje účast na veškerých výkonech v oboru, ve kterém vzdělávání probíhá, včetně případné účasti na službách v nepřetržitém pracovním režimu. Vzdělávání v nastavbovém oboru se uskutečňuje v základním pracovněprávním vztahu nebo ve služebním poměru. Vzdělávací programy schvaluje ministerstvo a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví; při přípravě vzdělávacích programů spolupracuje s univerzitami, Českou lékařskou komorou, Českou lékárnickou komorou a odbornými společnostmi a pro obor posudkové lékařství též s Ministerstvem práce a sociálních věcí a Českou správou sociálního zabezpečení.

(6) Do vzdělávání v nastavbovém oboru ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, započte část již dříve absolvovaného specializačního vzdělávání, vzdělávání v jiném nastavbovém oboru nebo praxe v cizině, pokud odpovídá vzdělávacímu programu příslušného nastavbového oboru. Započte se pouze vzdělání, které bylo absolvováno v období předcházejících 10 let, a to ke dni doručení žádosti o započtení. Pro započtení praxe se použije přiměřeně § 5 odst. 8; týká-li se započtení nastavbového oboru, který je uveden ve sdělení ministerstva, použije se pro započtení obdobně § 5 odst. 9.

(7) Do vzdělávání v nastavbovém oboru se studentům a absolventům doktorského studijního programu započítá doba výkonu zdravotnického povolání v průběhu studia v doktorském studijním programu; pro započtení se použije obdobně § 5 odst. 7.

(8) Nastavbové obory, minimální délku vzdělávání v nich, specializační obor specializačního vzdělávání, jehož absolvování je předpokladem pro zařazení do nastavbového oboru, a označení odbornosti stanoví prováděcí právní předpis.

§ 21f

(1) Žádost o zařazení do nastavbového oboru podává žadatel ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci. Žadatel může být zařazen pouze do nastavbového oboru uskutečňovaného podle vzdělávacího programu, který byl pro příslušný nastavbový obor zveřejněn ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví jako poslední.

(2) K žádosti o zařazení do nastavbového oboru žadatel přiloží doklady o získané specializované nebo zvláštní specializované způsobilosti nebo doklady o uznání způsobilosti získané podle části sedmé nebo osmé, anebo doklady podle zákona o uznávání odborné kvalifikace.

(3) Ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, zařadí žadatele do nastavbového oboru, doloží-li žadatel doklady uvedené v odstavci 2.

(4) Ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, vyznačí v evidenci podle § 19 odst. 5 údaje o zařazení žadatele do nastavbového oboru a údaje o získání zvláštní specializované způsobilosti žadatelem.

§ 21h

(1) Vzdělání v nastavbovém oboru se ukončuje zkouškou před komisí zřízovanou ministerstvem. Zkušební řád a složení komise stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Ministerstvo, popřípadě pověřená organizace

a) zajišťuje přípravu a průběh závěrečné zkoušky nastavbového oboru a

b) zajišťuje vypracování posudků závěrečných prací, pokud je podmínka vypracování závěrečné práce součástí vzdělávacího programu nástavbového oboru.

(3) Předpokladem pro vykonání závěrečné zkoušky je splnění všech požadavků stanovených příslušným vzdělávacím programem; splnění těchto požadavků posoudí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace. O nesplnění požadavků pro vykonání závěrečné zkoušky nástavbového oboru rozhodne ministerstvo.

(4) Ministerstvo vydá lékaři nebo farmaceutovi, který úspěšně vykonal závěrečnou zkoušku nástavbového oboru, certifikát o zvláštní specializované způsobilosti.

§ 21i

Funkční kurz

(1) Absolvováním funkčního kurzu na základě vzdělávacího programu se prohlubují znalosti a dovednosti lékaře, zubního lékaře a farmaceuta.

(2) Absolvováním funkčního kurzu nelze získat

a) odbornou, specializovanou nebo zvláštní specializovanou způsobilost k výkonu povolání lékaře,

b) odbornou nebo specializovanou způsobilost k výkonu povolání zubního lékaře,

c) odbornou, specializovanou nebo zvláštní specializovanou způsobilost k výkonu povolání farmaceuta.

(3) Návrh na vznik funkčního kurzu podává akreditované zařízení ministerstvu. Ministerstvo předloží návrh k posouzení příslušné akreditační komisi. Ministerstvo může požádat akreditované zařízení o doplnění informací nebo o dodatečné předložení požadovaných dokladů nebo může pozvat akreditované zařízení na jednání akreditační komise. Akreditační komise předkládá své stanovisko k návrhu ministerstvu ve lhůtě 2 měsíců od obdržení návrhu. Ministerstvo následně předá návrh spolu se stanoviskem akreditační komise k závěrečnému stanovisku příslušné vzdělávací radě. Vzdělávací rada předloží závěrečné stanovisko ministerstvu ve lhůtě 2 měsíců ode dne obdržení návrhu a stanoviska akreditační komise. Ministerstvo poté rozhodne o zařazení funkčního kurzu do seznamu funkčních kurzů a o jeho zveřejnění ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví. Ode dne zveřejnění návrhu ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví lze podávat žádosti o udělení akreditace podle § 14.

(4) Ministerstvo vede seznam funkčních kurzů a zveřejňuje jej na svých internetových stránkách.

§ 21j

(1) Vzdělávání ve funkčním kurzu provádí akreditované zařízení, kterému byla udělena akreditace k uskutečňování vzdělávacího programu funkčního kurzu.

(2) Vzdělávací programy funkčních kurzů se uskutečňují v délce minimálně 1 měsíc a maximálně 6 měsíců. Vzdělávání může probíhat jako rozvolněná příprava, to je při nižším rozsahu, než je stanovená týdenní pracovní doba, přitom její rozsah nesmí být nižší, než je polovina stanovené týdenní pracovní doby. Je-li příprava rozvolněná,

celková délka, úroveň a kvalita nesmí být nižší než v případě celodenní průpravy.

(3) Vzdělávání ve funkčním kurzu se uskutečňuje při výkonu zdravotnického povolání podle vzdělávacího programu příslušného funkčního kurzu a zahrnuje účast na veškerých výkonech ve funkčním kurzu, ve kterém vzdělávání probíhá, včetně případné účasti na nepřetržitém pracovním režimu. Vzdělávací programy schvaluje ministerstvo a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví, při tvorbě vzdělávacích programů spolupracuje s univerzitami, Českou lékařskou komorou, Českou lékárnickou komorou, Českou stomatologickou komorou, odbornými společnostmi a akreditovanými zařízeními.

(4) Vzdělávací program stanoví celkovou délku, rozsah a obsah vzdělávání, zejména počet hodin praktického a teoretického vyučování, a výuková pracoviště, na kterých vzdělávání probíhá, popřípadě další požadavky, které je třeba splnit pro přihlášení ke zkoušce. Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury a vymezení znalostí a dovedností, k jejichž prohlubování je určen. Vzdělávací program dále stanoví, která odborná, specializovaná nebo zvláštní specializovaná způsobilost je předpokladem pro zařazení do funkčního kurzu. Vzdělávací program může stanovit požadavky na zdravotní způsobilost.

(5) Do vzdělávání ve funkčním kurzu pověřená organizace započte část již dříve absolvovaného specializačního vzdělávání, vzdělávání v nástavbovém oboru nebo v jiném funkčním kurzu, pokud odpovídá vzdělávacímu programu příslušného funkčního kurzu. Započte se pouze vzdělání, které bylo absolvováno nejpozději v období předcházejících pěti let, a to ke dni doručení žádosti o započtení. Započíst lze nejvíce jednu polovinu celkové délky vzdělávacího programu.

(6) Do vzdělávání ve funkčním kurzu se studentům a absolventům doktorského studijního programu nezapočítává doba výkonu zdravotnického povolání v průběhu studia v doktorském studijním programu.

§ 21k

(1) Žádost o zařazení do funkčního kurzu podává zdravotnický pracovník pověřené organizaci.

(2) Přílohou žádosti jsou doklady o získané odborné, specializované nebo zvláštní specializované způsobilosti nebo o uznání způsobilosti podle části sedmé nebo osmé.

(3) Pověřená organizace vyznačí v evidenci podle § 19 odst. 5 údaje o zařazení žadatele do funkčního kurzu a údaje o získání licence absolventa funkčního kurzu žadatele. Pověřená organizace poskytuje poradenskou a konzultační činnost související se zařazením do vzdělávání ve funkčním kurzu a s jeho průběhem.

§ 21l

(1) Funkční kurz se ukončuje závěrečnou zkouškou před komisí zřizovanou ministerstvem. Zkušební řád a složení komise stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, zajišťuje

a) přípravu a průběh závěrečné zkoušky funkčního kurzu,

b) vypracování posudků závěrečných prací, pokud je součástí vzdělávacího programu funkčního kurzu.

(3) Předpokladem pro přihlášení k závěrečné zkoušce funkčního kurzu je splnění všech požadavků stanovených příslušným vzdělávacím programem; splnění těchto požadavků posoudí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace. O nesplnění požadavků pro vykonání závěrečné zkoušky funkčního kurzu rozhodne ministerstvo, popřípadě pověřená organizace.

(4) Ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, vydá zdravotnickému pracovníkovi, který úspěšně vykonal závěrečnou zkoušku funkčního kurzu, licenci absolventa funkčního kurzu.

§ 22

Celoživotní vzdělávání

(1) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti vykonávající zdravotnické povolání se celoživotně vzdělávají.

(2) Celoživotní vzdělávání je průběžné obnovování vědomostí, dovedností a způsobilosti odpovídající získané odbornosti v souladu s rozvojem oboru a nejnovějšími vědeckými poznatky.

(3) Formy celoživotního vzdělávání jsou zejména samostatné studium odborné literatury, účast na kurzu, školicí akci, seminářích, odborných a vědeckých konferencích a kongresech v České republice a v zahraničí, absolvování klinické stáže v akreditovaném zařízení v České republice nebo v obdobných zařízeních v zahraničí, účast na odborně vědeckých aktivitách, publikační a pedagogická činnost a vědecko-výzkumná činnost.

(4) Celoživotní vzdělávání organizují a pořádají zejména ministerstvo, vysoké školy připravující studenty k výkonu zdravotnického povolání, Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora, Česká lékárnická komora a odborné lékařské společnosti ve spolupráci s akreditovanými vzdělávacími zařízeními, poskytovateli zdravotních služeb, Ministerstvem práce a sociálních věcí a Českou správou sociálního zabezpečení a pověřené organizace. Každý pořadatel tohoto vzdělávání vydává účastníkům potvrzení o účasti na školicí akci.

(5) Účast na celoživotním vzdělávání se považuje za prohlubování kvalifikace podle jiného právního předpisu ¹²⁾.

§ 23

Průkaz odbornosti

(1) Průkaz odbornosti je dokument, který obsahuje průběžné záznamy o druhu a délce absolvované odborné praxe, o zápisu do specializačního vzdělávání, o průběhu tohoto vzdělávání a o vykonaných atestačních zkouškách, popřípadě o doškolení podle § 6, 9 a 12, a o absolvování akcí v rámci celoživotního vzdělávání.

(2) Záznamy do průkazu odbornosti o

a) odborné praxi a o výkonu povolání na pracovišti provádějí zaměstnavatelé,

b) zařazení do specializačního vzdělávání provádí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace,

c) absolvování jednotlivých částí vzdělávacího programu a splnění požadavků daných tímto programem provádí akreditovaná zařízení, která vzdělávací program nebo jeho část zajišťují,

d) výsledku vykonané atestační zkoušky provádí předseda atestační komise nebo jím pověřený člen atestační komise,

e) účasti na vzdělávacích akcích provádějí jejich pořadatelé,

f) doškolení při přerušení výkonu zdravotnického povolání provádí akreditované zařízení nebo poskytovatel zdravotních služeb, u něhož doškolení probíhalo,

g) přiděleném školiteli podle § 20 provádí akreditované zařízení, které zajišťuje vzdělávací program nebo jeho část.

(3) Průkaz odbornosti vydá lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, na základě jeho žádosti.

§ 23a

Zaměstnanci, který vykonává zdravotnické povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, přísluší od zaměstnavatele při zvyšování kvalifikace podle tohoto zákona nad rámec práv podle § 232 zákoníku práce též pracovní volno s náhradou mzdy nebo platu ve výši průměrného výdělku, a to v rozsahu nejméně

a) 5 pracovních dnů na přípravu a vykonání zkoušky po ukončeném vzdělávání v základním kmeni,

b) 10 pracovních dnů na přípravu a vykonání atestační zkoušky.

§ 23b

Při vzdělávání, které je podle § 5 odst. 13 prohlubováním kvalifikace, je zaměstnavatel povinen umožnit přípravu a vykonání zkoušky zaměstnanci, který vykonává zdravotnické povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, a to v rozsahu nejméně

a) 5 pracovních dnů na přípravu a vykonání zkoušky po ukončeném vzdělávání v jiném než prvním základním kmeni,

b) 10 pracovních dnů na přípravu a vykonání atestační zkoušky, kterou se ukončuje specializační vzdělávání v jiném než prvním specializačním oboru, do kterého byl zaměstnanec zařazen, nebo závěrečné zkoušky nástavbového oboru.

ČÁST SEDMÁ

Uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta získané v jiném členském státě než v české republice a volné poskytování služeb hostující osobou

Základní ustanovení

§ 24

(1) Tato část se vztahuje na

- a) volné poskytování služeb hostující osobou (díl 2),
- b) uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti (dále jen „odborná kvalifikace“), uznávání zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti (dále jen „jiná způsobilost“) a ověření znalosti českého jazyka, a
- c) uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání

na území České republiky pro osoby uvedené v odstavci 2.

(2) Podle této části se uznává způsobilost k výkonu zdravotnického povolání

- a) státního příslušníka členského státu [§ 2 písm. h)],
- b) osoby s trvalým pobytem na území České republiky,
- c) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenu a) nebo b) ¹³⁾,
- d) státního příslušníka jiného než členského státu, bylo-li mu v České republice nebo v jiném členském státě přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v Evropské unii¹⁴⁾,
- e) státního příslušníka jiného než členského státu, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen dlouhodobý pobyt za účelem vědeckého výzkumu, studia, stáže nebo dobrovolnické služby v Evropské dobrovolné službě¹⁵⁾,
- f) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenech d) a e), byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky¹⁶⁾,
- g) osoby, které byl na území České republiky přiznán azyl nebo doplňková ochrana, nebo jejího rodinného příslušníka, byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky¹⁷⁾,
- h) státního příslušníka jiného než členského státu, který je obětí obchodování s lidmi nebo obdržel pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a který spolupracuje s příslušnými orgány, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen pobyt za tímto účelem,
- i) žadatele o vydání modré karty Evropské unie nebo držitele této karty, žadatele o vydání zaměstnanecké karty nebo držitele této karty anebo držitele povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky vydaného za jiným účelem než zaměstnání, který je na území zaměstnán,

pokud odbornou kvalifikaci pro výkon zdravotnického povolání získal nebo toto povolání vykonával v souladu s právními předpisy v jiném členském státě než v České republice (dále jen „uchazeč“).

(3) Při uznávání odborné kvalifikace se postupuje

a) podle dílu 3 v případě odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo specializované způsobilosti v oborech specializačního vzdělávání uvedených v seznamu (§ 28a odst. 2), nebo

b) podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a)} a podle § 31 v případě jiných oborů specializačního vzdělávání než uvedených v Seznamu dokladů o dosažené kvalifikaci.

(4) Pokud tento zákon nestanoví jinak, řídí se uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a volný pohyb služeb zákonem o uznávání odborné kvalifikace^{10a)}.

§ 25

(1) Uchazeč může v České republice vykonávat zdravotnické povolání jako hostující osoba nebo jako usazená osoba.

(2) Hostující osobou se pro účely tohoto zákona rozumí uchazeč, který je usazen na území jiného členského státu než České republiky za účelem výkonu zdravotnického povolání a na území České republiky vykonává odpovídající zdravotnické povolání dočasně nebo příležitostně v rámci volného poskytování služeb. Skutečnost, zda je služba poskytována dočasně nebo příležitostně, se posuzuje individuálně s ohledem na dobu trvání, četnost, pravidelnost a nepřetržitost poskytování této služby.

(3) Usazenou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí uchazeč, který vykonává na území České republiky soustavně zdravotnické povolání na základě uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu povolání, pokud byla odborná kvalifikace pro výkon odpovídajícího zdravotnického povolání získána nebo toto povolání bylo vykonáváno v souladu s právními předpisy v jiném členském státě než v České republice.

(4) Uchazeč může v České republice vykonávat zdravotnické povolání také v rámci adaptačního období podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a)}, a to pouze pod odborným dohledem zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

§ 26

Uznávací orgán

(1) Uznávacím orgánem pro uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání v České republice je ministerstvo.

(2) Ministerstvo informuje osobu, která žádá o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti, o věcech týkajících se uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, o souvisejících právních předpisech a o možnostech prohlubování znalosti českého jazyka.

§ 26a

Spolupráce členských států

Ministerstvo spolupracuje s příslušnými orgány členských států s cílem usnadnit volný pohyb služeb a uznávání odborné způsobilosti. Ministerstvo zajistí důvěrnost údajů, které mu členské státy poskytly. Ministerstvo postupuje při této spolupráci podle § 39.

DÍL 2

Volné poskytování služeb hostujícími osobami

§ 27

Podmínky výkonu povolání hostující osoby

- (1) Hostující osoba může vykonávat zdravotnické povolání na základě oznámení (§ 27a), pokud se dále nestanoví jinak (§ 27b).
- (2) Hostující osoba přestane být způsobilá vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky, pokud jí na území členského státu, ve kterém je usazena, oprávnění k výkonu povolání zaniklo nebo bylo dočasně pozastaveno
- (3) Hostující osoba může vykonávat na území České republiky zdravotnické povolání, aniž požádá o uznání odborné kvalifikace podle dílu 3.
- (4) Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora ¹⁸⁾ zapíše do seznamu hostujících osob na dobu 12 měsíců hostující osobu na základě oznámení ministerstva. Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora vyškrtně ze seznamu hostujících osob hostující osobu, zanikne-li jí oprávnění vykonávat v České republice zdravotnické povolání anebo dozví-li se od příslušného orgánu členského státu původu, že jí bylo oprávnění k výkonu zdravotnického povolání v členském státě původu odňato nebo dočasně pozastaveno.
- (5) Hostující osoba podléhá disciplinární pravomoci a disciplinárnímu řízení osob vykonávajících zdravotnické povolání¹⁸⁾.
- (6) Lékaři, zubní lékaři nebo farmaceuti, jejichž doklad o dosažené odborné kvalifikaci splňuje podmínky podle § 28a nebo 28b, mohou vykonávat své povolání pod profesním označením (dále jen „označení odbornosti“) uvedeným v tomto zákoně. V případech, kdy odborná kvalifikace byla ověřena podle § 27b, vykonává se zdravotnické povolání pod označením odbornosti podle tohoto zákona.
- (7) Hostující osoba vykonává své povolání pod označením odbornosti členského státu původu. Pokud v členském státě původu neexistuje takové označení odbornosti, uvede hostující osoba údaj o své dosažené odborné kvalifikaci v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků tohoto státu.
- (8) Je-li služba poskytována pod označením odbornosti podle odstavce 7, musí hostující osoba umožnit pacientům přístup k informacím o tom, zda
- a) činnost v členském státě původu podléhá povolovacímu režimu, zda je členem profesního sdružení nebo je zapsána u obdobného subjektu v členském státě původu a dále uvést název a adresu příslušného orgánu členského státu původu,

b) je zapsána v seznamu hostujících osob v České republice.

§ 27a

Oznámení

(1) Hostující osoba je povinna před tím, než začne vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky, písemně oznámit ministerstvu začátek předpokládaného výkonu zdravotnického povolání na území České republiky; v oznámení uvede druh zdravotní služby, kterou na území České republiky hodlá vykonávat, a adresu místa poskytování zdravotních služeb. K oznámení se přikládá

- a) kopie průkazu totožnosti a dokladu osvědčujícího státní příslušnost uchazeče; ministerstvo může požadovat předložení originálu těchto dokladů k nahlédnutí,
- b) údaj o adrese pro doručování na území České republiky a adresa pro doručování na území členského státu usazení,
- c) doklad o oprávnění vykonávat zdravotnické povolání,
- d) doklad potvrzující, že je hostující osoba usazena v členském státě původu a v souladu s jeho právními předpisy vykonává odpovídající zdravotnické povolání a že ji oprávnění k výkonu tohoto povolání v členském státě původu nebylo v okamžiku vydání osvědčení odejmuto ani dočasně pozastaveno,
- e) doklad o dosažené odborné kvalifikaci,
- f) doklad podle odstavce 5, není-li zdravotnické povolání v členském státě původu regulováno, a
- g) doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu zdravotnického povolání v rozsahu a za podmínek odpovídajících zákonu o zdravotních službách; za tento doklad se považuje též doklad vydaný úvěrovou institucí nebo pojišťovnou usazenou v jiném členském státě,
- h) doklad o bezúhonnosti hostující osoby podle § 3 odst. 6,
- i) prohlášení o znalosti českého jazyka v rozsahu nezbytném pro výkon zdravotnického povolání v České republice.

Doklady podle písmen d), g) a h) nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Hostující osoba je povinna bezodkladně informovat ministerstvo o změnách všech skutečností uvedených v oznámení nebo v dokladech k oznámení přiložených, včetně skutečností, které by mohly být důvodem zániku oprávnění poskytovat zdravotní služby na území České republiky jako hostující osoba.

(3) Oznámení platí po dobu 12 měsíců od jeho podání.

(4) Doklady podle odstavce 1 hostující osoba dokládá při opětovném podání oznámení pouze v případě změny skutečností uvedených v původním oznámení nebo v dokladech přiložených k oznámení.

(5) Není-li odpovídající odborná činnost v členském státě původu regulována, je hostující osoba povinna doložit, že v jednom nebo více členských státech vykonávala odpovídající zdravotnické povolání po dobu nejméně 1 roku během předcházejících 10 let, nebo předložit doklad o regulovaném vzdělání, které ji odborně připravilo pro výkon odpovídajícího zdravotnického povolání v členském státě původu.

(6) Oznámení se nepožaduje, pokud by to vedlo k opožděnému poskytnutí služby; v těchto případech však musí být oznámení o výkonu zdravotnického povolání na území České republiky učiněno v co nejkratší době po poskytnutí zdravotní služby.

(7) V případě důvodných pochybností ministerstvo ověří u členského státu původu pravost dokladů podle odstavce 1 písm. d) a h) doložených hostující osobou k oznámení podle odstavce 1, a to prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (dále jen „systém IMI“).

§ 27b

Ověření odborné kvalifikace

(1) Ministerstvo ověří po obdržení oznámení před prvním poskytnutím služby odbornou kvalifikaci hostující osoby. Nepřistoupí-li ministerstvo k ověření odborné kvalifikace hostující osoby podle odstavce 4, nejpozději do 1 měsíce od obdržení oznámení podle § 27a tuto skutečnost hostující osobě sdělí. Ministerstvo neověřuje odbornou kvalifikaci hostující osoby podle odstavce 4, pokud hostující osoba je pozvána do České republiky

a) organizační složkou státu, součástí organizační složky státu nebo právnickou osobou vykonávajících činnost školy zapsané do rejstříku škol a školských zařízení^{18a}), vysokou školou^{18b}) nebo akreditovaným zařízením podle tohoto zákona k předávání nebo nabývání odborných nebo praktických zkušeností, nebo

b) poskytovatelem zdravotních služeb k provedení jednorázových výkonů.

(2) V případech, kdy ministerstvo neověřuje odbornou kvalifikaci hostující osoby podle odstavce 1 písm. a) a b), se doložení prohlášení podle § 27a odst. 1 písm. i) k oznámení nepožaduje.

(3) Ministerstvo neověřuje odbornou kvalifikaci hostující osoby

a) v případě hostující osoby, která příslušné zdravotnické povolání na území České republiky vykonává nebo vykonávala jako hostující nebo usazená osoba a které byla v České republice uznána nebo ověřena odborná kvalifikace pro výkon příslušného zdravotnického povolání podle tohoto zákona nebo zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}),

b) v případě hostující osoby, která splňuje podmínky automatického uznávání (§ 28a nebo § 28b), nebo

c) pokud odborná kvalifikace hostující osoby splňuje podmínky předpisu Evropské unie, který stanoví soubor požadavků na odbornou kvalifikaci pro výkon příslušného zdravotnického povolání, jež vyrovnávají rozdíly mezi vzděláním a přípravou vyžadovanou pro výkon tohoto zdravotnického povolání v různých členských státech podle zvláštního právního předpisu^{18b}).

(4) Považuje-li ministerstvo za nezbytné ověřit odbornou kvalifikaci před prvním poskytnutím služby, rozhodnutí o

ověření odborné kvalifikace hostující osobě doručí do 1 měsíce od obdržení oznámení, které splňuje požadavky obsažené v § 27a odst. 1. Vyskytnou-li se překážky, které by mohly vést k prodlení, prodlouží ministerstvo lhůtu a oznámí hostující osobě důvody prodlení a předpokládanou lhůtu, ve které bude rozhodnutí vydáno; toto usnesení hostující osobě doručí ve lhůtě podle věty první. Ministerstvo musí v tomto případě překážky odstranit do 1 měsíce od doručení usnesení podle předcházející věty a rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace v takovém případě ministerstvo vydá nejpozději do 2 měsíců po odstranění překážek. Při ověření odborné kvalifikace se postupuje podle části první hlavy II zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}), pokud tento zákon nestanoví jinak.

(5) Pokud existuje podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací hostující osoby a způsobilostí, která je vyžadována v České republice, a to v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob, a nelze ho vyrovnat odbornou praxí hostující osoby nebo teoretickými znalostmi a praktickými dovednostmi získanými celoživotním vzděláváním hostující osoby potvrzeným pro účely tohoto ustanovení příslušným orgánem členského státu, může ministerstvo po hostující osobě požadovat, aby prokázala znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí. V těchto případech si ministerstvo může vyžádat informace o odborné kvalifikaci hostující osoby v rozsahu nutném pro posouzení podstatného rozdílu od příslušného orgánu členského státu původu, a to prostřednictvím systému IMI. Znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí se prokazuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}) zejména rozdílovou zkouškou. Požaduje-li ministerstvo po hostující osobě, aby prokázala znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí, umožní hostující osobě, aby tuto znalost prokázala ve lhůtě 15 pracovních dnů od doručení rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 4.

(6) Ministerstvo ve lhůtě 5 pracovních dnů od vykonání rozdílové zkoušky tuto zkoušku vyhodnotí a na základě jejího výsledku vydá rozhodnutí.

(7) Právo výkonu zdravotnického povolání na území České republiky hostující osobě vzniká dnem

- a) doručení sdělení ministerstva o upuštění od ověření odborné kvalifikace podle odstavce 1,
- b) vydání rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 4, není-li zjištěn podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací hostující osoby a odbornou způsobilostí, která je vyžadována v České republice, v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob,
- c) vydání rozhodnutí po úspěšném vykonání rozdílové zkoušky podle odstavce 6, nebo
- d) marného uplynutí lhůty podle odstavce 4, 5 nebo 6, pokud ministerstvo nepostupovalo v souladu s těmito lhůtami; to neplatí, pokud nedodržení lhůt nastalo v důsledku jednání hostující osoby,
- e) vystavení Evropského profesního průkazu podle zákona o uznávání odborné kvalifikace.

(8) Rozhodnutí podle odstavce 7 písm. b) a c) má pro účely výkonu zdravotnického povolání na území České republiky stejné právní účinky jako rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace podle části sedmé dílu 3 tohoto zákona nebo podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}).

§ 27c

Ministerstvo oznámí České lékařské komoře, České stomatologické komoře nebo České lékárnické komoře skutečnosti podle § 27a odst. 3 a 5 a § 27b odst. 7.

Uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k soustavnému výkonu zdravotnického povolání

§ 28

Uznávání odborné kvalifikace

(1) Odborně způsobilý k výkonu povolání zdravotnického povolání je rovněž ten, komu byla uznána odborná kvalifikace. Vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky může ten, jemuž byla uznána odborná kvalifikace a jiná způsobilost a jehož znalost českého jazyka byla ověřena podle § 32. O uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti rozhoduje ministerstvo. V případě lékařů se specializovanou způsobilostí v oboru posudkové lékařství rozhoduje o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti jako uznávací orgán Ministerstvo práce a sociálních věcí.

(2) Odborná kvalifikace osob, které jsou v jiném členském státě způsobilé k výkonu zdravotnického povolání, se uznává

- a) na základě koordinace minimálních požadavků na odbornou přípravu (dále jen „automatické uznávání odborné kvalifikace“),
- b) na základě nabytých práv, nebo
- c) podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a)}.

§ 28a

Automatické uznávání odborné kvalifikace

(1) Ministerstvo automaticky uzná doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu, který je uveden v seznamu dokladů o dosažené kvalifikaci (odstavec 2) a který potvrzuje, že dotyčná osoba splnila minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušným předpisem Evropské unie, pokud dále není stanoveno jinak.

(2) Ministerstvo vyhlásí sdělením ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv v souladu s příslušným předpisem Evropské unie (body V.1, V.3 a V.6 přílohy V směrnice 2005/36/ES) seznam dokladů o dosažené kvalifikaci (dále jen „seznam dokladů“), který obsahuje

- a) název dokladu o dosažené odborné kvalifikaci vydávaného na území daného členského státu, který opravňuje k výkonu zdravotnického povolání,
- b) název orgánu nebo instituce členského státu, které doklad o dosažené kvalifikaci vydávají,
- c) označení odbornosti v zemi původu,
- d) datum, od kterého v daném členském státě odborná příprava vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci

splňuje minimální požadavky v souladu s příslušnými směrnici Evropské unie (dále jen „referenční den“),

e) popřípadě další podmínky, které musí doklad o dosažené kvalifikaci splňovat, aby mohl být uznán automaticky podle odstavce 1.

(3) Ministerstvo automaticky uzná doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu, i když není uveden v seznamu dokladů (odstavec 2), pokud zároveň s ním uchazeč předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že dotyčná osoba splnila minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušnými směrnici Evropské unie a že členský stát původu tomuto dokladu přiznává stejné účinky jako dokladům uvedeným v seznamu.

(4) Pro účely výkonu zdravotnického povolání se dokladům podle odstavců 2 a 3 na území České republiky přiznávají stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci vydávané v České republice, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(5) V případě doplňující odborné praxe podle § 11 odst. 1 písm. b) ministerstvo automaticky uzná jako doklad o dosažené kvalifikaci potvrzení vydané příslušnými orgány členského státu osvědčující, že zúčastněná osoba vykonávala dotyčné činnosti po stejnou dobu v domovském členském státě.

(6) Uznávanými doklady podle odstavců 2 a 3 nelze doložit způsobilost k samostatnému výkonu povolání farmaceuta pro účely žádosti o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb lékárenské péče podle zákona o zdravotních službách, a to po dobu 3 let ode dne jejich uznání.

§ 28b

Uznávání odborné kvalifikace na základě nabytých práv

(1) Nabytým právem se rozumí právo k výkonu zdravotnického povolání v členském státě původu za stejných podmínek, jaké má držitel dokladů, které prokazují splnění minimálních požadavků v souladu s příslušným předpisem Evropské unie, na základě dokladu o dosažené kvalifikaci, byla-li odborná příprava vedoucí k vydání tohoto dokladu v členském státě původu zahájena před referenčním dnem, a to i když nesplňuje uvedené minimální požadavky.

(2) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci podle odstavce 1, pokud zároveň s ním uchazeč předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že v tomto státě vykonával příslušné zdravotnické povolání po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání potvrzení, pokud dále není stanoveno jinak. Pro účely výkonu zdravotnického povolání se těmito doklady na území České republiky přiznávají stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci, vydávané v České republice.

(3) V případě uznávání odborné kvalifikace lékařů se specializovanou způsobilostí, kterou získali v rámci rozvolněné přípravy (§ 5 odst. 4), kterou zahájili nejpozději 31. prosince 1983 a která se řídila právními předpisy příslušné členské země platnými ke dni 20. června 1975, se postupuje podle odstavce 2.

(4) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci lékaře se specializovanou způsobilostí i bez doložení výkonu povolání podle odstavce 2 vydaný ve Španělsku lékařům, kteří dokončili specializovanou odbornou přípravu před

1. lednem 1995, i když tato odborná příprava nesplňuje minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušným předpisem Evropské unie, pokud je doklad o této kvalifikaci doplněn potvrzením vydaným příslušnými španělskými orgány a osvědčujícím, že dotyčná osoba složila zvláštní zkoušku způsobilosti v rámci výjimečných opatření týkajících se uznávání stanovených příslušným španělským právním předpisem (královský dekret 1497/99), za účelem zjištění, zda dotyčná osoba má úroveň znalostí a dovedností srovnatelnou s úrovní lékařů, kteří jsou držiteli dokladu o kvalifikaci odborného lékaře uvedeného pro Španělsko v seznamu dokladů (§ 28a odst. 2).

(5) Ministerstvo uzná jako doklad o dosažené specializované způsobilosti lékaře v oboru „všeobecné praktické lékařství“ i bez doložení výkonu povolání podle odstavce 2 doklad vydaný členským státem, který potvrzuje právo vykonávat na území tohoto členského státu povolání všeobecného lékaře na základě nabytých práv.

(6) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci zubního lékaře i bez doložení výkonu povolání podle odstavce 2, pokud jde o italské, španělské, rakouské nebo slovenské doklady vydané osobám, jejichž odborná příprava byla zahájena před referenčními dny, doplněné osvědčením vydaným příslušnými orgány členského státu, pokud dále není stanoveno jinak. Toto osvědčení musí prokazovat, že jeho držitel úspěšně ukončil nejméně tříleté studium, které je rovnocenné studiu, které splňuje minimální požadavky v souladu s příslušným předpisem Evropské unie.

(7) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci lékaře pro výkon povolání zubního lékaře, který byl vydán v Itálii osobám, které zahájily vysokoškolskou odbornou přípravu v období od 29. ledna 1980 do 31. prosince 1984 včetně, doplněné osvědčením vydaným příslušnými orgány Itálie. Toto osvědčení musí prokazovat splnění podmínek podle odstavců 1 a 2 a složení zkoušky způsobilosti prováděné příslušnými italskými orgány za účelem zjištění, zda tyto osoby mají úroveň znalostí a dovedností srovnatelnou s osobami, které jsou držiteli dokladů uvedených pro Itálii v seznamu dokladů (§ 28a odst. 2). Pokud toto osvědčení prokazuje, že jeho držitel úspěšně dokončil nejméně tříleté studium, které je rovnocenné studiu splňujícímu minimální požadavky na odbornou přípravu zubního lékaře v souladu s příslušným předpisem Evropské unie¹), složení zkoušky způsobilosti se nepožaduje.

(8) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci lékaře pro výkon povolání zubního lékaře, který byl vydán v Rumunsku osobám, které zahájily vysokoškolskou odbornou přípravu před 1. říjnem 2003, doplněný osvědčením vydaným příslušnými orgány Rumunska. Toto osvědčení musí prokazovat splnění podmínek podle odstavců 1 a 2 a zkoušku způsobilosti. Pokud toto osvědčení prokazuje, že jeho držitel úspěšně dokončil nejméně tříleté studium, které je rovnocenné studiu splňujícímu minimální požadavky na odbornou přípravu zubního lékaře v souladu s příslušným předpisem Evropské unie, složení zkoušky způsobilosti se nepožaduje.

(9) Odstavce 1 a 2 se nevztahují na uchazeče, kteří jsou držiteli kvalifikace „feldšer“ (feldsher) udělené v Bulharsku před 31. prosincem 1999, i když část jejich činnosti je shodná s činnostmi lékaře.

(10) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci lékaře se specializovanou způsobilostí i bez doložení výkonu povolání podle odstavce 2 vydaný v Itálii lékařům, kteří započali specializovanou odbornou přípravu v období od 31. prosince 1983 do 1. ledna 1991, i když tato odborná příprava nesplňuje minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušným předpisem práva Evropské unie, pokud je doklad o této kvalifikaci doplněn potvrzením vydaným příslušnými italskými orgány osvědčujícím, že dotyčná osoba skutečně a v souladu s právními předpisy vykonávala činnosti specializovaného lékaře v tomtéž specializačním oboru po dobu nejméně 7 po sobě následujících let v průběhu 10 let předcházejících vydání potvrzení.

(11) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci lékaře pro výkon povolání zubního lékaře, který byl vydán ve Španělsku osobám, které zahájily vysokoškolskou odbornou přípravu v období od 1. ledna 1986 do 31. prosince 1997 včetně, doplněný osvědčením vydaným příslušnými orgány Španělska. Toto osvědčení musí prokazovat splnění podmínek podle odstavců 1 a 2 a prokazovat, že jeho držitel úspěšně dokončil nejméně tříleté studium, které je rovnocenné studiu splňujícímu minimální požadavky na odbornou přípravu zubního lékaře v souladu s příslušným předpisem práva Evropské unie.

(12) Ministerstvo uzná doklady o dosažené kvalifikaci zubních lékařů, které byly vydány příslušnými orgány členských států, a to osobám, jejichž odborná příprava byla zahájena před 18. lednem 2016 včetně, a to postupem podle § 28a.

(13) Doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí státu, který zanikl a jehož nástupnickým státem je členský stát původu, se uzná podle odstavce 1, pokud uchazeč zároveň s dokladem předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že tomuto dokladu pro účely výkonu zdravotnického povolání přiznává stejné účinky jako dokladu uvedenému v odstavci 1. Potvrzení o tom, že se dokladu přiznávají stejné účinky, se nevyžaduje u dokladů vydaných na území Německé demokratické republiky.

(14) Československé doklady se považují za české doklady.

§ 29

Zdravotní způsobilost

(1) Zdravotně způsobilý je ten, kdo předloží doklad o zdravotní způsobilosti požadovaný pro výkon příslušného zdravotnického povolání v členském státě původu; tento doklad nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Nepožaduje-li členský stát původu doklad o zdravotní způsobilosti pro výkon příslušného zdravotnického povolání, považuje ministerstvo za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který prokazuje splnění podmínky zdravotní způsobilosti stanovené tímto zákonem (§ 3 odst. 2).

§ 30

Bezúhonnost

(1) Pro prokázání podmínky bezúhonnosti (§ 3 odst. 3) se považuje za dostačující předložení výpisu z rejstříku trestů nebo obdobné evidence trestů členského státu původu nebo odpovídající doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu; tento doklad nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Pokud členský stát původu doklad uvedený v odstavci 1 nevydává, může být tento doklad nahrazen místopřísežným nebo čestným prohlášením, které uchazeč učiní před příslušným orgánem členského státu původu nebo notářem usazeným v členském státě původu.

§ 31

Řízení o uznávání odborné kvalifikace, řízení o uznávání jiné způsobilosti a řízení o uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání

(1) V řízení o uznávání odborné kvalifikace a v řízení o uznávání jiné způsobilosti se postupuje podle tohoto zákona a podle části první hlavy IV zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a}). Součástí žádosti o uznání odborné kvalifikace může být žádost o uznání jiné způsobilosti a žádost o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání. Jsou-li součástí žádosti o uznání odborné kvalifikace též žádost o uznání jiné způsobilosti nebo žádost o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, ministerstvo vždy nejdříve rozhodne o uznání odborné kvalifikace žadatele.

(2) K žádosti o uznání odborné kvalifikace uchazeč, který je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci prokazujícího splnění minimálních požadavků v souladu s příslušným předpisem práva Evropské unie, přiloží osvědčení vydané příslušným orgánem členského státu potvrzující, že se na tento doklad vztahuje příslušný předpis práva Evropské unie upravující uznávání odborných kvalifikací.

(3) K žádosti o uznání jiné způsobilosti uchazeč přiloží doklady uvedené v § 29 a 30.

(4) K žádosti o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání uchazeč přiloží rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace. Rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace se k žádosti nepřikládá, pokud jde o společnou žádost podle odstavce 1 nebo byl uchazeči vydán Evropský profesní průkaz podle zákona o uznávání odborné kvalifikace; skutečnost, že mu byl vydán Evropský profesní průkaz, uvede uchazeč v žádosti. K žádosti o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání uchazeč dále přiloží rozhodnutí o uznání jiné způsobilosti, nejedná-li se o společnou žádost podle odstavce 1, a doklady o ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce podle § 32 odst. 1 písm. a), b) nebo c); pokud uchazeč nepředloží některý z dokladů uvedených v § 32 odst. 1 písm. a), b) nebo c), ministerstvo jej vyzve k ověření znalosti českého jazyka pohovorem.

(5) Na základě rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace, rozhodnutí o uznání jiné způsobilosti a po ověření, ve kterém uchazeč prokáže, že ovládá český jazyk v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání, ministerstvo vydá rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, které žadatele opravňuje k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

(6) V případě, že uchazeč při ověření znalosti českého jazyka podle § 32 neprokáže znalost českého jazyka v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání, ministerstvo řízení o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání usnesením přeruší na dobu, než

a) uchazeč předloží doklad o skutečnostech uvedených v § 32 odst. 1 písm. a), b) nebo c), nebo

b) se uchazeč přihlásí k ověření znalosti pohovorem podle § 32 odst. 1 písm. d),

nejdéle však na dobu 1 roku; po marném uplynutí této doby se řízení zastaví.

(7) V případě, že uchazeč požádá o uznání jiné způsobilosti nebo uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, aniž by byl současně držitelem rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace nebo mu byl vydán Evropský profesní průkaz, ministerstvo řízení o uznání jiné způsobilosti nebo řízení o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání usnesením přeruší na dobu, než žadatel doloží rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace

nebo mu bude vydán Evropský profesní průkaz, nejdéle však na dobu 3 měsíců.

§ 32

Ověření znalosti českého jazyka

(1) Znalost českého jazyka se vyžaduje pouze v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce ověřuje ministerstvo

- a) posouzením dokladu o jazykové zkoušce z českého nebo slovenského jazyka,
- b) posouzením vzdělání absolvovaného v českém nebo slovenském jazyce,
- c) posouzením jiných žadatelem doložených skutečností prokazujících znalost českého jazyka v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, nebo
- d) pohovorem; postup při ověření znalosti českého jazyka stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Ověření znalosti českého jazyka pohovorem podle odstavce 1 písm. d) ministerstvo provede až po vydání rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace a před vydáním rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

§ 33

Užívání označení odbornosti

Usazená osoba, které byla uznána odborná kvalifikace pro výkon zdravotnického povolání, je oprávněna užívat označení odbornosti podle tohoto zákona.

ČÁST OSMÁ

Uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání jiných osob než uchazečů uvedených v části sedmé

Postup a podmínky při uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání

§ 34

(1) Podle této části se postupuje při uznávání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, na které se nevztahuje část sedmá.

(2) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti, kteří nejsou osobami vyjmenovanými v části sedmé nebo nezískali odbornou kvalifikaci v jiném členském státě, jsou způsobilí vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky na základě úspěšného složení aprobační zkoušky, po prokázání zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti a po ověření

schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce; schopnost odborně se vyjadřovat v českém jazyce v rozsahu nutném k výkonu zdravotnického povolání se ověřuje tak, že se aprobační zkouška uskutečňuje v českém jazyce.

(3) Uchazeči o vykonání aprobační zkoušky musí doložit osvědčení o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice za rovnocenné vysokoškolskému vzdělání v akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu všeobecné lékařství nebo zubní lékařství nebo farmacie podle zvláštních právních předpisů¹⁹⁾ (dále jen „nostrifikace“).

(4) Aprobační zkouška se skládá z písemné, ústní a praktické části; přičemž ústní část pro uchazeče o uznání způsobilosti k výkonu povolání lékaře se skládá z vybraných předmětů aprobační zkoušky (dále jen „předmět ústní části aprobační zkoušky“) a obhajoby případové studie a může se vykonat na základě rozhodnutí ministerstva nebo pověřené organizace v několika dnech; obsah a délku jednotlivých částí stanoví prováděcí právní předpis. Ústní část aprobační zkoušky se koná před zkušební komisí podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem. Zkušební komisi zřizuje ministerstvo jako svůj poradní orgán. Členy zkušební komise jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví na návrh České lékařské komory nebo České stomatologické komory nebo České lékárnické komory, odborných společností a lékařských a farmaceutických fakult a pověřených organizací. Na základě vykonané aprobační zkoušky vydá ministerstvo rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky do 90 dnů ode dne úspěšného vykonání ústní části aprobační zkoušky. Pokud se uchazeč omluví ministerstvu z účasti na kterékoliv části aprobační zkoušky, řízení se usnesením přeruší na dobu, než se uchazeč znovu přihlásí k aprobační zkoušce, nejdéle však na dobu 1 roku; tuto lhůtu nelze prodloužit; po marném uplynutí této doby se řízení zastaví.

(5) Uchazeč může podat žádost o uznání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a o vykonání aprobační zkoušky maximálně pětkrát.

(6) Aprobační zkoušku musí uchazeč dokončit nejpozději ve lhůtě 30 měsíců ode dne podání žádosti o vykonání aprobační zkoušky. Do této lhůty se započítává i doba, na kterou se řízení přeruší podle odstavce 4. Pokud všechny části aprobační zkoušky, zkoušku z některého z předmětů ústní části aprobační zkoušky nebo obhajobu případové studie uchazeč úspěšně nevykoná ve lhůtě podle věty první, rozhodne ministerstvo do 90 dnů ode dne uplynutí této lhůty o zastavení správního řízení o uznání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

(7) Pokud uchazeč úspěšně nevykoná kteroukoliv část aprobační zkoušky, zkoušku z některého z předmětů ústní části aprobační zkoušky nebo obhajobu případové studie, ministerstvo ve lhůtě do 90 dnů ode dne neúspěšně vykonané části aprobační zkoušky, zkoušky z některého z oborů ústní části aprobační zkoušky nebo obhajobu případové studie rozhodne o neuznání odborné způsobilosti k výkonu příslušného zdravotnického povolání. V tomto případě ministerstvo účastníku řízení před vydáním rozhodnutí nedá možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle správního řádu.

(8) Vykoná-li uchazeč úspěšně písemnou, ústní část aprobační zkoušky, zkoušku z některého z oborů ústní části aprobační zkoušky nebo úspěšně obhájí případovou studii, považuje se takto vykonaná část aprobační zkoušky, zkouška z takového z oborů ústní části aprobační zkoušky nebo úspěšně obhájená případová studie za úspěšně vykonanou v dalších řízeních o uznání odborné způsobilosti k výkonu příslušného zdravotnického povolání, nejdéle však do uplynutí lhůty podle odstavce 6 věty první.

(9) V případě, že uchazeč vykonal aprobační zkoušku, která byla hodnocena výsledkem „neprospěl“, avšak v jejím

rámci vykonal praktickou část aprobační zkoušky, která byla hodnocena výsledkem „prospěl“, považuje se takto vykonaná praktická část aprobační zkoušky za úspěšně vykonanou i v dalším řízení o uznání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta v České republice, pokud uchazeč podá přihlášku k řízení o uznání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k aprobační zkoušce do 5 let ode dne, kterým byla praktická část aprobační zkoušky vykonána.

(10) Pokud byla praktická část aprobační zkoušky hodnocena výsledkem „neprospěl“, ministerstvo z tohoto důvodu rozhodne o neuznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky, a uchazeč podá novou žádost o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky, ministerstvo rozhodne o povolení k výkonu odborné praxe v rámci praktické části aprobační zkoušky s tím, že žadatel může zahájit výkon odborné praxe nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne nabytí právní moci bezprostředně předcházejícího rozhodnutí o neuznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

(11) Pokud osobám uvedeným v odstavci 2 uzná jejich odbornou nebo specializovanou způsobilost kterýkoli z členských států, ministerstvo od vykonání aprobační zkoušky upustí a vydá rozhodnutí do 90 dnů od předložení všech dokladů požadovaných ministerstvem. V případě posuzování způsobilosti podle § 24 odst. 3 písm. a) ministerstvo posoudí, zda uchazeč splňuje minimální požadavky podle právního předpisu upravujícího minimální požadavky na akreditované zdravotnické magisterské studijní programy všeobecné lékařství, zubní lékařství a farmacie^{19a}). Pokud uchazeč tyto požadavky splňuje, ministerstvo uzná způsobilost k výkonu povolání automaticky podle části sedmé. V ostatních případech ministerstvo při uznávání způsobilosti k výkonu povolání postupuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}).

(12) Ministerstvo vede evidenci uchazečů o vykonání aprobační zkoušky a o vykonaných aprobačních zkouškách.

§ 35

(1) Absolventi akreditovaných zdravotnických studijních programů uskutečňovaných vysokými školami v České republice v jiném vyučovacím jazyce než českém jsou odborně způsobilí k výkonu zdravotnického povolání. Na území České republiky mohou vykonávat povolání po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce. Ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce provádí ministerstvo na základě žádosti. Postup ověření znalosti jazyka pohovorem stanoví prováděcí právní předpis. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce se vyžaduje v rozsahu nezbytném k výkonu zdravotnického povolání. Na základě ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce vydá ministerstvo rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky do 90 dnů ode dne podání žádosti. V případě, že se uchazeč o ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce bez předchozí písemné omluvy nedostaví k ověření znalosti českého jazyka pohovorem, ministerstvo žádost uchazeče zamítne.

(2) Ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce se nevyžaduje u studentů, kteří získali předcházející vzdělání v českém nebo slovenském jazyce.

§ 36

(1) Ministerstvo může bez uznání způsobilosti podle § 34 na základě žádosti a po prokázání zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti vydat rozhodnutí o povolení k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře nebo

farmaceuta na území České republiky pod přímým odborným vedením lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta se specializovanou způsobilostí nebo zubního lékaře pro činnosti, které je možné vykonávat bez specializované způsobilosti, na dobu určitou s vymezením činností, které lze na základě tohoto rozhodnutí vykonávat, osobám uvedeným v § 34 odst. 2, pokud je žadatel pozván do České republiky akreditovaným zařízením v příslušném oboru k provedení jednorázového výkonu. Ministerstvo oznámí České lékařské komoře, České stomatologické komoře nebo České lékárnické komoře jména osoby, které bylo vydáno rozhodnutí o povolení k výkonu zdravotnického povolání podle § 36.

(2) Ministerstvo může bez uznání způsobilosti podle § 34 na základě žádosti a po prokázání zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti vydat rozhodnutí o povolení k výkonu odborné praxe lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta za účelem nabývání odborných nebo praktických zkušeností v příslušném oboru specializačního vzdělávání nebo v příslušném nástavbovém oboru na dobu určitou pod přímým odborným vedením lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta se specializovanou způsobilostí nebo zubního lékaře pro činnosti, které je možné vykonávat bez specializované způsobilosti, pokud je žadatel pozván do České republiky právnickou osobou vykonávající činnost školy zapsané do rejstříku škol a školských zařízení, vysokou školou, výzkumnou institucí, Českou lékařskou komorou, Českou stomatologickou komorou, Českou lékárnickou komorou, nebo pokud je žadatel lékař nebo žadatel farmaceut pozván akreditovaným zařízením podle § 13 odst. 1 písm. a) nebo d) nebo f), nebo pokud je žadatel zubní lékař pozván akreditovaným zařízením podle § 13 odst. 1 písm. d) nebo f) nebo i), nebo pokud je žadatel zubní lékař pozván krajským úřadem, v jehož správním obvodu je zdravotnické zařízení, v němž bude odborná praxe zubního lékaře vykonávána, a to

a) k výkonu odborné praxe trvající déle než 3 měsíce, maximálně však 1 rok, nebo

b) k výkonu odborné praxe trvající maximálně 3 měsíce.

Odborná praxe podle věty první pro lékaře nebo farmaceuta může být vykonávána pouze v akreditovaném zařízení které je akreditováno podle § 13 odst. 1 písm. a) pro základní kmen, ve kterém je možné se vzdělávat ve specializačním oboru, nebo podle § 13 odst. 1 písm. d) pro obor specializačního vzdělávání nebo podle § 13 odst. 1 písm. f) pro nástavbový obor, v němž má být zdravotnické povolání nebo odborná praxe vykonávána a současně má platné oprávnění k poskytování zdravotních služeb v příslušném oboru ve formě lůžkové péče. Odborná praxe pro zubního lékaře podle věty první může být vykonávána v akreditovaném zařízení, které je akreditováno podle § 13 odst. 1 písm. d) pro obor specializačního vzdělávání zubních lékařů nebo podle § 13 odst. 1 písm. f) pro nástavbový obor zubních lékařů nebo podle § 13 odst. 1 písm. i) pro zajištění odborné praxe v rámci praktické části aprobační zkoušky pro zubní lékaře, nebo u poskytovatele zdravotních služeb v oboru zubní lékařství, kde zubní lékař vykonávající funkci školitele nebo odborného zástupce pracuje v oboru zubní lékařství, nebo klinická stomatologie, nebo ortodoncie, nebo orální a maxilofaciální chirurgie alespoň 5 let bez přerušení výkonu povolání zubního lékaře, a tento poskytovatel zdravotních služeb v oboru zubní lékařství, u kterého je odborná praxe vykonávána, má uzavřenou smlouvu o poskytování a úhradě hrazených služeb z veřejného zdravotního pojištění v souladu se zákonem o veřejném zdravotním pojištění a v souladu s dalšími právními předpisy upravujícími zdravotní pojištění a poskytování zdravotních služeb minimálně však se třemi zdravotními pojišťovnami, které mají nejvíce pojištěnců s místem trvalého pobytu ve správním obvodu místně příslušného krajského úřadu ke dni podání žádosti o vydání rozhodnutí podle věty první.

(3) Ministerstvo vydá bez uznání způsobilosti podle § 34 po prokázání zdravotní způsobilosti, bezúhonnosti a po

složení písemné části aprobační zkoušky podle právního předpisu upravujícího zkušební řád pro aprobační zkoušky lékaře, zubního lékaře a farmaceuta rozhodnutí o povolení k výkonu odborné praxe lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta na dobu určitou pod přímým odborným vedením lékaře nebo farmaceuta se specializovanou způsobilostí nebo zubního lékaře, pokud žadatel hodlá absolvovat odbornou praxi v rámci praktické části aprobační zkoušky. Toto rozhodnutí ministerstvo vydá na dobu trvání praktické části aprobační zkoušky podle právního předpisu upravujícího zkušební řád pro aprobační zkoušky lékaře, zubního lékaře a farmaceuta. Uchazeč, jemuž bylo vydáno rozhodnutí o povolení k výkonu odborné praxe lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta za účelem složení praktické části aprobační zkoušky, oznámí ministerstvu nejpozději do 30 dní ode dne zahájení praktické části aprobační zkoušky název, adresu akreditovaného zařízení podle ustanovení § 13 odst. 1 písm. i), jméno lékaře nebo zubního lékaře nebo farmaceuta vykonávajícího nad ním v průběhu praktické části aprobační zkoušky přímé odborné vedení a den zahájení praktické části aprobační zkoušky; pokud tento uchazeč neoznámí ministerstvu tyto skutečnosti v uvedené lhůtě, je posuzován, jako by při praktické části aprobační zkoušky neprospěl.

(4) K žádosti o povolení k výkonu odborné praxe podle odstavce 2 písm. a) je žadatel povinen doložit nostrifikaci. Povolení výkonu odborné praxe podle odstavce 2 písm. a) je možné vydat v celkovém součtu nejvíce na dobu 3 let.

(5) Lékař, zubní lékař nebo farmaceut vykonávající přímé odborné vedení podle odstavce 1, 2 nebo 3 musí být fyzicky přítomen ve zdravotnickém zařízení, kde je zdravotnické povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta podle odstavce 1 nebo odborná praxe podle odstavce 2 nebo 3 vykonávána, po celou dobu výkonu zdravotnického povolání žadatele podle odstavce 1 nebo odborné praxe podle odstavce 2 nebo 3. Lékař nebo farmaceut vykonávající přímé odborné vedení může toto přímé odborné vedení vykonávat nejvýše nad jedním zdravotnickým pracovníkem, kterému bylo vydáno rozhodnutí o povolení k výkonu zdravotnického povolání lékaře nebo farmaceuta podle odstavce 1 nebo rozhodnutí o povolení k výkonu odborné praxe lékaře nebo farmaceuta podle odstavce 2 nebo 3, a nemůže být současně školitelem. Zubní lékař vykonávající přímé odborné vedení může toto přímé odborné vedení vykonávat nejvýše nad třemi zubními lékaři, kterým bylo vydáno rozhodnutí o povolení k výkonu zdravotnického povolání zubního lékaře podle odstavce 1 nebo rozhodnutí o povolení k výkonu odborné praxe zubního lékaře podle odstavce 2 nebo 3, a může být současně školitelem. Podmínkou výkonu povolání zubního lékaře podle odstavce 1 nebo odborné praxe podle odstavce 2 nebo 3 ve zdravotnickém zařízení je počet stomatologických souprav s křeslem, vyšetřovacích svítidel, plivátek a přívodů stlačeného vzduchu a odsávání, který odpovídá počtu zubních lékařů, kterým bylo vydáno rozhodnutí o povolení k výkonu zdravotnického povolání zubního lékaře podle odstavce 1 nebo rozhodnutí o povolení k výkonu odborné praxe zubního lékaře podle odstavce 2 nebo 3, v tomto zdravotnickém zařízení. Lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta oprávněného k výkonu přímého odborného vedení v akreditovaném zařízení určí garant oboru nebo v případě, že v akreditovaném zařízení není garant příslušného oboru stanoven, lékař nebo zubní lékař vykonávající vedoucí funkci¹⁸⁾ v příslušném akreditovaném zařízení. V případě, že poskytovatel zdravotních služeb v oboru zubní lékařství není akreditovaným zařízením, určí zubního lékaře oprávněného k výkonu přímého odborného vedení u poskytovatele zdravotních služeb v oboru zubní lékařství, který není akreditovaným zařízením, zubní lékař vykonávající u tohoto poskytovatele zdravotních služeb vedoucí funkci. Lékař a farmaceut vykonávající přímé odborné vedení musí splňovat podmínku minimálně tříleté odborné praxe po získání specializované způsobilosti v oboru specializačního vzdělávání, v němž má být zdravotnické povolání nebo odborná praxe vykonávána; zubní lékař vykonávající přímé odborné vedení musí splňovat podmínku minimálně tříleté odborné praxe po získání odborné způsobilosti.

(6) Výkon zdravotnického povolání podle odstavce 1 a výkon odborné praxe podle odstavce 2 nebo 3 nelze započítat do specializačního vzdělávání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta. Výkon odborné praxe zubního

lékaře podle odstavce 2 lze započítat jako výkon odborné praxe zubního lékaře pod přímým odborným vedením v rámci praktické části aprobační zkoušky, pokud trvá minimálně rok. Rozhodnutí o započtení odborné praxe vydá ministerstvo na základě písemné žádosti účastníka odborné praxe. Ministerstvo vydá rozhodnutí do 90 dní ode dne podání žádosti. V rámci řízení o žádosti účastníka odborné praxe může ministerstvo ověřit splnění podmínek přímo na pracovišti.

(7) Ministerstvo stanoví a zveřejní ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví obsah a podmínky odborné praxe podle odstavce 3.

ČÁST DEVÁTÁ

Přestupky

§ 36a

Přestupky právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel akreditovaného zařízení dopustí přestupku tím, že

- a) uskutečňuje vzdělávání v rozporu s rozhodnutím o udělení akreditace,
- b) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. d) nevede dokumentaci o vzdělávání podle vzdělávacího programu v rozsahu uvedeném v rozhodnutí o udělení akreditace,
- c) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. f) neoznámí změnu podmínek souvisejících se zabezpečením vzdělávání podle vzdělávacího programu v rozsahu uvedeném v rozhodnutí o udělení akreditace,
- d) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. g) neumožní vykonání praktické části atestační zkoušky, aprobační zkoušky, rozdílové zkoušky nebo adaptačního období,
- e) v rozporu s § 18 odst. 2 nepředá ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel akreditovaného zařízení s rezidenčním místem dopustí přestupku tím, že

- a) uskuteční specializační vzdělávání v rozporu s rozhodnutím o udělení akreditace,
- b) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. d) nevede dokumentaci o vzdělávání podle vzdělávacího programu v rozsahu uvedeném v rozhodnutí o udělení akreditace,
- c) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. f) neoznámí změnu podmínek souvisejících se zabezpečením vzdělávání podle vzdělávacího programu v rozsahu uvedeném v rozhodnutí o udělení akreditace,
- d) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. g) neumožní vykonání praktické části atestační zkoušky,
- e) v rozporu s § 18 odst. 2 nepředá ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající

se účastníků vzdělávání,

f) v rozporu s § 18 odst. 3 nepředá jinému akreditovanému zařízení kopie veškeré dokumentace vedené o účastníkovi specializačního vzdělávání,

g) nezajistí rezidentovi řádné absolvování všech součástí specializačního programu,

h) v rozporu s § 21d písm. b) nenahlásí změnu údajů uvedených v žádosti o dotaci na rezidenční místo, nenahlásí absolvování základního kmene, skončení pracovního poměru rezidenta nebo ukončení specializačního vzdělávání rezidenta,

i) v rozporu s § 21d písm. c) nenahlásí datum zahájení a ukončení přerušení specializačního vzdělávání rezidenta,

j) v rozporu s § 21d písm. e) nepředloží ministerstvu nebo pověřené organizaci průběžnou zprávu a závěrečnou zprávu o účelovosti vynaložení dotace na specializační vzdělávání rezidenta,

k) v rozporu s § 21d písm. f) se nepodrobí kontrole dodržování podmínek čerpání dotace a účelovosti použití vynaložené dotace.

(3) Za přestupek lze uložit pokutu

a) od 5 000 do 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c) a odstavce 2 písm. c), h) až k),

b) od 10 000 do 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b), d) a e) a odstavce 2 písm. a), b), d) až g).

§ 36b

Společná ustanovení k přestupkům

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednává ministerstvo.

(2) Pokutu vybírá ministerstvo.

ČÁST DESÁTÁ

Zmocňovací ustanovení

§ 37

(1) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) obory specializačního vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů, označení odbornosti lékaře, zubního lékaře a farmaceuta se specializovanou způsobilostí, minimální délku specializačního vzdělávání podle vzdělávacích programů a převedení specializací podle dřívějších právních předpisů na nové obory specializačního vzdělávání a na základní kmeny,

b) činnosti zubních lékařů se specializovanou způsobilostí a farmaceutů se specializovanou způsobilostí,

- c) minimální požadavky k získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání,
- d) minimální požadavky k získání specializované způsobilosti v oboru „všeobecné praktické lékařství“,
- e) seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání, obsah lékařských prohlídek a náležitosti lékařského posudku,
- f) zkušební řád zkoušky po ukončení vzdělávání v základním kmeni, atestační zkoušky, aprobační zkoušky, závěrečné zkoušky nástavbového oboru a závěrečné zkoušky funkčního kurzu,
- g) nástavbové obory specializačního vzdělávání lékařů a zubních lékařů, minimální délku specializačního vzdělávání v daném nástavbovém oboru, vymezení základního oboru specializačního vzdělávání, jehož absolvování je předpokladem pro zařazení do vzdělávání v nástavbovém oboru, označení odbornosti v nástavbových oborech,
- h) postup ověření znalosti českého jazyka pohovorem a
- i) postup při vyhlášení výběrového řízení na rezidenční místo, průběh výběrového řízení na rezidenční místo a základní kritéria výběru rezidenta,
- j) činnosti, které může lékař vykonávat bez odborného dohledu nebo bez odborného dozoru na základě odborné způsobilosti,
- k) činnosti, které může lékař nebo farmaceut, získal-li certifikát o absolvování základního kmene,
- l) složení zkušební komise pro zkoušku po ukončení vzdělávání v základním kmeni, zkušební komise pro závěrečnou zkoušku nástavbového oboru a zkušební komise pro závěrečnou zkoušku funkčního kurzu,
- m) činnosti, které může lékař nebo farmaceut vykonávat, získal-li diplom o zvláštní specializované způsobilosti,
- n) obsah vzdělávání v základních kmenech lékařů a farmaceutů, základní kmeny pro jednotlivé obory specializačního vzdělávání, požadavky na technické a věcné vybavení a personální zabezpečení pracoviště, které jsou podmínkou pro získání akreditace k provádění specializačního vzdělávání lékaře nebo farmaceuta, členění a rozsah specializačního vzdělávání v základním kmeni, délku povinné odborné praxe v oboru, a typ pracoviště, na kterém odborná praxe probíhá,
- o) maximální možnou délku praxe ve vlastním specializovaném výcviku jednotlivých základních oborů specializačního vzdělání lékařů, která může být započtena do vzdělávání v příslušných nástavbových oborech lékařů,
- p) požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti, které jsou předmětem prověřování při zkoušce po ukončení vzdělávání v základním kmeni,
- q) rozsah a obsah studijních povinností, které je nezbytné absolvovat před přihlášením ke zkoušce po ukončení vzdělávání v základním kmeni,
- r) náležitosti a vzor certifikátu o absolvování základního kmene,
- s) náležitosti a vzor diplomu o specializované způsobilosti, náležitosti a vzor diplomu o zvláštní specializované

způsobilosti a náležitosti a vzor licence o absolvování funkčního kurzu,

t) vzor žádosti o započtení odborné praxe, popřípadě její části podle § 5,

u) odborné požadavky na školitele pro jednotlivé obory specializačního vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů,

v) postup a podmínky pro získání přístupových údajů podle § 43d a rozsah údajů podle § 43e, 43h, 43i a 43k.

(2) Vláda stanoví nařízením výši úhrady za zkoušku po ukončeném vzdělávání v základním kmeni, atestační zkoušku, závěrečnou zkoušku nástavbového oboru, závěrečnou zkoušku funkčního kurzu a aprobační zkoušku.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

Společná ustanovení

§ 38

(1) Účast členů na jednáních akreditačních, atestačních, zkušebních a aprobačních komisí a vzdělávací rady zřizovaných ministerstvem je jiným úkonem v obecném zájmu²⁰), při němž náleží členům komise náhrada mzdy. Členům komise, kteří nejsou v pracovním poměru nebo obdobném pracovním vztahu, jsou však výdělečně činní, přísluší náhrada ušlého výdělku za dobu, po kterou se účastnili na jednání komise, v jimi prokázané výši, nejvýše však ve výši průměrné mzdy v národním hospodářství vyhlášené a zveřejněné Ministerstvem práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv pro účely zaměstnanosti²¹). Členům komise se poskytuje úhrada cestovních náhrad podle zvláštního právního předpisu pro zaměstnance v pracovním poměru^{21a}).

(2) Atestační zkoušku, závěrečnou zkoušku nástavbového oboru, aprobační zkoušku a závěrečnou zkoušku funkčního kurzu provádí pověřená organizace za úhradu, kterou hradí uchazeč. Výši úhrady stanoví vláda nařízením. Tato úhrada je příjmem pověřené organizace^{21b}).

(3) Členové akreditačních, atestačních, zkušebních a aprobačních komisí a vzdělávací rady jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděli při výkonu činnosti v uvedených komisích; to neplatí, pokud byli této povinnosti zproštěni ministrem zdravotnictví.

§ 38a

Odborná praxe

(1) Pro absolvování odborné praxe v akreditovaném zařízení v České republice lze dočasně přidělit zaměstnance k výkonu práce k jiné právnické nebo fyzické osobě (dále jen „jiná osoba“) na základě písemné smlouvy mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem za podmínek stanovených v písemné smlouvě uzavřené mezi zaměstnavatelem a jinou osobou, nejdéle však na dobu potřebnou pro získání odborné nebo specializované způsobilosti, vědomostí a dovedností v rámci celoživotního vzdělávání (dále jen „stáž“).

(2) Smlouva zaměstnavatele se zaměstnancem o dočasném přidělení zaměstnance k jiné osobě na stáž obsahuje zejména

- a) název a sídlo jiné osoby, k níž se zaměstnanec přiděluje na stáž,
- b) místo výkonu stáže, den zahájení stáže, dobu, na kterou se stáž sjednává,
- c) určení školitele, který je zaměstnancem jiné osoby, oprávněného přidělovat zaměstnanci práci po dobu stáže a kontrolovat ji,
- d) podmínky jednostranného prohlášení zaměstnance i zaměstnavatele o ukončení stáže před uplynutím sjednané doby.

Jiná osoba nesmí vůči zaměstnanci činit právní úkony jménem zaměstnavatele.

(3) Smlouva zaměstnavatele s jinou osobou o dočasném přidělení zaměstnance na stáž obsahuje zejména

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě rodné příjmení, státní občanství, datum a místo narození a bydliště dočasně přiděleného zaměstnance,
- b) druh práce, kterou bude dočasně přidělený zaměstnanec na stáži vykonávat; druh práce musí být v souladu se vzdělávacím programem,
- c) určení doby, po kterou bude dočasně přidělený zaměstnanec vykonávat stáž u jiné osoby,
- d) místo výkonu stáže,
- e) den nástupu dočasně přiděleného zaměstnance k výkonu stáže u jiné osoby.

(4) Zdravotní způsobilost k práci vykonávané v rámci stáže posuzuje a pracovnělékařské služby po dobu stáže zaměstnanci poskytuje poskytovatel pracovnělékařských služeb jiné osoby.

§ 39

(1) Ministerstvo poskytne členskému státu, v němž fyzická osoba vykonává nebo hodlá vykonávat zdravotnické povolání, na jeho žádost informace o

- a) postihu za trestný čin této osoby, pokud souvisí s výkonem zdravotnického povolání, a
- b) postihu za disciplinární delikt nebo přestupek této osoby, pokud souvisí s výkonem zdravotnického povolání nebo může mít v daném členském státě vliv na zahájení výkonu zdravotnického povolání.

Poskytnutí informací podle věty první ministerstvo zajistí podle hlavy VII zákona o uznávání odborné kvalifikace. Obdobně ministerstvo informuje členský stát původu v případě hostující osoby.

(2) Pro účely stanovené v odstavci 1 je ministerstvo oprávněno si vyžádat

a) výpis z evidence Rejstříku trestů; žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup, a

b) informace o postihu za disciplinární delikt nebo přestupek, pokud tento postih souvisí s výkonem zdravotnického povolání nebo může mít v daném členském státě vliv na zahájení výkonu zdravotnického povolání
informace o postihu za disciplinární delikt zašle Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora ministerstvu do 5 dnů ode dne obdržení žádosti; informace o postihu za přestupek zašle ministerstvu příslušný správní orgán do 5 dnů ode dne obdržení žádosti.

(3) Pro účely stanovené v odstavci 1 je ministerstvo oprávněno vyžádat si opis pravomocného rozhodnutí od

a) soudu,

b) příslušného správního orgánu, nebo

c) České lékařské komory, České stomatologické komory nebo České lékárnické komory.

Pokud rozhodnutí neobsahuje skutečnosti rozhodné pro posouzení skutečností uvedených v odstavci 1 písm. a), je ministerstvo oprávněno nahlížet do těch částí trestního spisu nebo správního spisu, které tyto skutečnosti obsahují.

(4) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti se zapisují do seznamu členů nebo do seznamu hostujících osob, který vede Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora podle zákona o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře¹³).

§ 40

Tento zákon se vztahuje i na lékaře, zubní lékaře a farmaceuty, kteří vykonávají zdravotnické povolání v působnosti jiných ústředních správních úřadů než ministerstva, s tím, že zvláštní právní předpis může stanovit další podmínky výkonu zdravotnického povolání.

§ 40a

Vykonávat zdravotnické povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta na území České republiky, a to i dočasně nebo příležitostně, nebo užívat označení odbornosti osobami, které nejsou způsobilé k výkonu zdravotnického povolání podle tohoto zákona nebo nejsou zapsáni v seznamu členů podle § 39 odst. 4, je zakázáno.

§ 41

Za pracovní dobu se pro účely tohoto zákona považuje pracovní doba podle zákoníku práce, služební doba a doba služby podle jiných právních předpisů²⁷).

§ 42

- (1) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta osvědčení potvrzující soustavný výkon zdravotnického povolání žadatele na území České republiky a osvědčení potvrzující, že žadatel je držitelem dokladu o odborné, popřípadě specializované způsobilosti pro výkon zdravotnického povolání.
- (2) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, který hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získal v České republice odbornou nebo specializovanou způsobilost, která splňuje minimální požadavky na odbornou přípravu podle příslušného předpisu Evropské unie¹⁾), osvědčení potvrzující, že dosažená odborná nebo specializovaná způsobilost je rovnocenná odborné přípravě podle uvedeného předpisu. K žádosti podle věty první žadatel doloží doklad o získané odborné způsobilosti nebo specializované způsobilosti podle seznamu dokladů o dosažené kvalifikaci vydaného na základě ustanovení § 28a odst. 2. V případě, že žadatel získal specializovanou způsobilost v jiném oboru specializačního vzdělávání, než který je uveden v seznamu dokladů o dosažené kvalifikaci vydaného na základě ustanovení § 28a odst. 2, žadatel k žádosti doloží diplom o specializaci vydaného na základě tohoto zákona. Bez doložení dokladu o získané odborné způsobilosti nebo specializované způsobilosti podle věty druhé nelze osvědčení podle věty první vydat.
- (3) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, který hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získal v České republice odbornou nebo specializovanou způsobilost, která nevyhovuje všem požadavkům podle příslušného předpisu Evropské unie¹⁾) a která dokládá úspěšné ukončení odborné přípravy, včetně specializačního vzdělání, zahájené před 1. květnem 2004, osvědčení potvrzující, že tento žadatel skutečně a v souladu s právními předpisy vykonával činnosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání osvědčení.
- (4) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, který hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získal v České republice doklad o odborné nebo specializované způsobilosti, jehož název neodpovídá žádnému z názvů dokladů o dosažené kvalifikaci vydávaných Českou republikou, které jsou uvedeny v příslušné příloze směrnice 2005/36/ES, osvědčení potvrzující, že tento žadatel získal v souladu s právními předpisy odbornou nebo specializovanou způsobilost pro výkon povolání a že jeho odborná způsobilost je považována za rovnocennou dokladům o dosažené kvalifikaci vydávaným Českou republikou, které jsou uvedeny v příslušné příloze směrnice 2005/36/ES.
- (5) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta osvědčení potvrzující, že zdravotnický pracovník splňuje podmínku zdravotní způsobilosti nebo bezúhonnosti podle tohoto zákona. Osvědčení je platné po dobu 3 měsíců ode dne jeho vydání.
- (6) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta osvědčení potvrzující i jiné skutečnosti usnadňující volný pohyb osob v rámci členských států vyplývající z tohoto zákona nebo příslušného předpisu Evropské unie.
- (7) Osvědčení uvedená v odstavcích 1 až 5 ministerstvo vydá též na základě žádosti příslušného orgánu jiného členského státu.
- (8) Ministerstvo vydá na základě žádosti osvědčení o získání specializované způsobilosti podle § 44 odst. 1 až 5 a 7.

Do dne vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost ustanovení § 34 odst. 1 až 4 platí pro státní příslušníky členských států Evropské unie obdobně.

§ 43a

(1) Kontrolu dodržování povinností stanovených tímto zákonem vykonává ministerstvo.

(2) Pro účely kontroly specializačního vzdělávání a vzdělávání v nástavbových oborech může ministerstvo přizvat člena příslušné akreditační komise pověřeného ministrem.

§ 43b

Pověření k výkonu některých činností

(1) Ministerstvo může pověřit právnickou osobu jím zřízenou výkonem činnosti podle § 5 odst. 8 písm. a), § 5 odst. 9, § 5a odst. 4 a 6, § 11a odst. 4 a 5, § 18 odst. 2, § 19 odst. 2 až 6, § 20 odst. 9, § 21 odst. 1, 2 a 4, § 21aa odst. 1, § 21ab odst. 3, § 21d písm. b) až e), § 21e odst. 6 a 7, § 21f odst. 1, 3 a 4, § 21j odst. 5, § 21k odst. 1 a 3, § 21l odst. 2 až 4, § 23 odst. 2 písm. b), § 23 odst. 3 nebo § 44a odst. 2.

(2) Ministerstvo může uzavřít s univerzitou nebo profesní komorou sdružující lékaře, zubní lékaře nebo farmaceuty podle zákona o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře¹⁸⁾ veřejnoprávní smlouvu za účelem přenesení výkonu činnosti podle § 5 odst. 8 písm. a), § 5 odst. 9, § 5a odst. 4 a 6, § 11a odst. 4 a 5, § 18 odst. 2, § 19 odst. 2 až 6, § 20 odst. 9, § 21 odst. 1, 2 a 4, § 21aa odst. 1, § 21ab odst. 3, § 21d písm. b) až e), § 21e odst. 6 a 7, § 21f odst. 1, 3 a 4, § 21j odst. 5, § 21k odst. 1 a 3, § 21l odst. 2 až 4, § 23 odst. 2 písm. b) nebo § 23 odst. 3.

(3) Veřejnoprávní smlouva podle odstavce 2 obsahuje výčet činností, jejichž výkon má být přenesen, a podmínky jejich výkonu, zejména

- a) úpravu úhrady nákladů souvisejících s výkonem přenesených činností,
- b) úpravu ochrany osobních údajů,
- c) úpravu podmínek zpracování statistik a dalších analytických činností týkajících se specializačního vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů,
- d) úpravu práv duševního vlastnictví a
- e) stanovení doby, na kterou je veřejnoprávní smlouva uzavírána.

§ 43c

Informační systém Administrace

(1) Ministerstvo zřizuje systém Administrace vzdělávání ve zdravotnictví jako informační systém veřejné správy.

Ministerstvo může pověřit zřízením systému pověřenou organizací. Systém Administrace se skládá ze vzájemně propojených součástí, a to z

- a) centrálního úložiště informací o průběhu vzdělávání ve zdravotnictví,
- b) modulu pro akreditace,
- c) modulu uznávání a přiznávání kvalifikace,
- d) modulu automatizovaného systému komunikace,
- e) modulu evaluace,
- f) služby zaznamenávající a uchovávající informace o všech činnostech provedených v systému Administrace (dále jen „žurnál činností“),
- g) služby pro nahlížení do údajů vedených systémem Administrace,
- h) služby poskytující statistické údaje a hlášení z anonymizované databáze údajů vedených v systému Administrace.

(2) Ministerstvo je správcem systému Administrace. Provozovatelem systému Administrace je Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví. Provozní dokumentaci systému Administrace vytváří a zveřejňuje Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví na svých internetových stránkách.

(3) Systém Administrace bezúplatně zabezpečuje nepřetržitý přístup ministerstvu, Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví, Národnímu centru ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů, vysokým školám, akreditovaným zařízením, pověřeným organizacím a lékaři, zubnímu lékaři, farmaceutovi, zdravotnickému pracovníkovi a jinému odbornému pracovníkovi podle zákona o nelékařských zdravotnických povoláních²⁸⁾ (dále jen „zdravotnický zaměstnanec“) k údajům evidovaným v systému Administrace pro účely nahlížení a vytváření záznamů v souvislosti s výkonem jejich práv a povinností ve vzdělávání podle tohoto zákona nebo zákona o nelékařských zdravotnických povoláních.

(4) Systém Administrace zpracovává

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození a adresu místa pobytu a kontaktní údaje včetně telefonu zdravotnického zaměstnance,
- b) údaje o odborné způsobilosti, specializované způsobilosti, zvláštní specializované způsobilosti a zvláštní odborné způsobilosti zdravotnického zaměstnance,
- c) informaci o zařazení, nezařazení, přeřazení do oboru specializačního vzdělávání,
- d) údaje o průběhu vzdělávání, zejména o zařazení, zahájení, přerušení, ukončení a započtení odborné praxe,
- e) údaje o uznání a přiznání způsobilosti,
- f) údaje k dotačnímu programu rezidenčních míst, zejména zda účastník specializačního vzdělání je nebo není rezidentem,

- g) údaje o absolvovaných částech vzdělávacího programu,
- h) údaje o absolvovaných částech studijního plánu,
- i) údaj o době výkonu zdravotnického povolání nebo době výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče zdravotnického zaměstnance,
- j) údaje o poskytovateli zdravotních služeb, u kterého probíhá vzdělávání, o výši stanovené týdenní pracovní nebo služební doby, včetně data zahájení a ukončení pracovněprávního vztahu nebo služebního poměru,
- k) údaje o zaměstnavateli a informace o výši stanovené týdenní pracovní nebo služební doby, včetně data zahájení a ukončení pracovněprávního vztahu nebo služebního poměru,
- l) údaje o přiděleném škooliteli včetně jeho hodnocení,
- m) identifikační údaje garanta odpovědného za průběh vzdělávání na konkrétním pracovišti,
- n) údaje o průběhu dalších forem vzdělávání,
- o) údaje o termínech zkoušek,
- p) údaje o výsledku zkoušek,
- q) identifikační údaje akreditovaného zařízení a volných kapacitách školitelů,
- r) údaje ke zkouškám.

(5) Systém Administrace eviduje v žurnálu činností každý zaslaný požadavek a činnost do něho přihlášených subjektů. Žurnál činností zaznamenává v systému Administrace každý přístup a činnosti všech subjektů v systému Administrace.

(6) Provozovatel systému Administrace uchovává údaje v něm vedené podle odstavce 4 písm. a) až d) po dobu výkonu zdravotnického povolání zdravotnického zaměstnance, včetně doby přerušení výkonu povolání, a po dobu výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče zdravotnického zaměstnance. Informace v žurnálu činností jsou uchovávány nejméně 5 let od jejich vytvoření. Po uplynutí této doby jsou informace ze systému Administrace odstraněny.

§ 43d

Přístup k systému Administrace

(1) K systému Administrace přistupuje zdravotnický zaměstnanec prostřednictvím mu vydaných přístupových údajů Institutem postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví. Přístupové údaje lze nahradit elektronickou identifikací zdravotnického zaměstnance. Postup a podmínky pro získání přístupových údajů stanoví prováděcí právní předpis.

(2) K systému Administrace dále přistupují k tomu pověřeni pracovníci ministerstva, Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví a pověřených organizací, a to za účelem správy systému a výkonu práv a povinností v

souvislosti s výkonem jejich činností ve vzdělávání podle tohoto zákona nebo zákona o nelékařských zdravotnických povoláních.

(3) K systému Administrace dále přistupuje prostřednictvím autentizačního informačního systému veřejné správy

- a) Národní centrum ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů,
- b) vysoká škola,
- c) akreditované zařízení,
- d) pověřená organizace.

(4) Provozovatel systému Administrace vydá zdravotnickému zaměstnanci na jeho žádost ověřený výstup jejich vlastních údajů vedených v systému Administrace.

(5) Informace lze využívat pouze v souvislosti s výkonem činností podle tohoto zákona a zákona o nelékařských zdravotnických povoláních. Jiné využití těchto údajů nebo jejich zpřístupnění třetím osobám je zakázáno.

(6) Systém Administrace není veřejně přístupný.

§ 43e

Centrální úložiště informací o průběhu vzdělávání ve zdravotnictví

(1) Centrální úložiště informací o průběhu vzdělávání ve zdravotnictví je zřízeno k zabezpečení a shromažďování údajů z průběhu vzdělávání zdravotnického zaměstnance.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví rozsah údajů vedených podle odstavce 1.

§ 43f

Zápis údajů do centrálního úložiště

Záznamy o údajích vytváří, mění nebo ruší

- a) zdravotnický zaměstnanec, pokud jde o vlastní údaje,
- b) ministerstvo,
- c) Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví,
- d) akreditované zařízení, pokud jde o údaje zdravotnického zaměstnance vzdělávaného v tomto zařízení,
- e) poskytovatel zdravotních služeb, u kterého probíhá vzdělávání,
- f) školitel, pokud jde o údaje zdravotnického zaměstnance, kterému byl přidělen,

g) odpovědná osoba poskytovatele zdravotních služeb, pokud jde o údaje zdravotnického zaměstnance zařazeného na pracovišti, kde probíhá jeho vzdělávání v daném oboru,

h) pověřená organizace.

§ 43g

Nahlížení na údaje v systému Administrace

(1) Na údaje o vzdělávání zdravotnického zaměstnance vedené v systému Administrace mohou za účelem zajištění výkonu práv a povinností v souvislosti se vzděláváním a zpracováním údajů nahlížet

- a) ministerstvo,
- b) Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví,
- c) Národní centrum ošetřovatelství a nelékařských zdravotnických oborů,
- d) Ústav zdravotnických informací a statistiky,
- e) pověřené organizace a lékařské fakulty.

(2) Na údaje o vzdělávání zdravotnického zaměstnance vedené v systému Administrace mohou za účelem zajištění vzdělávání nahlížet

- a) zdravotnický zaměstnanec, pokud jde o vlastní údaje,
- b) školitel, pokud jde o údaje zdravotnického zaměstnance, kterému byl přidělen,
- c) odpovědná osoba poskytovatele zdravotních služeb, pokud jde o údaje zdravotnického zaměstnance zařazeného na pracovišti v daném oboru,
- d) akreditované zařízení po dobu vzdělávání zdravotnického zaměstnance v daném zařízení,
- e) pověřená osoba poskytovatele zdravotních služeb, u kterého probíhá vzdělávání.

(3) Chce-li školitel nebo garant oboru poprvé nahlédnout do záznamu o vzdělávání zdravotnického zaměstnance, je mu záznam zpřístupněn po ověření jeho totožnosti.

§ 43h

Modul pro akreditace

(1) Modul pro akreditace je zřízen k zabezpečení evidence a ověřování informací v souvislosti s akreditačním řízením.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví rozsah údajů vedených podle odstavce 1.

§ 43i

Modul uznávání a přiznávání kvalifikace

(1) Modul uznávání a přiznávání kvalifikace je zřízen k zabezpečení evidence a ověření informací v souvislosti s přiznáváním a uznáváním kvalifikace.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví rozsah údajů vedených podle odstavce 1.

§ 43j

Modul automatizovaného systému komunikace

(1) Modul automatizovaného systému komunikace je zřízen za účelem zajištění automatizovaného způsobu příjmu a odesílání zpráv a jejich evidence v systému Administrace.

(2) Rozhodnutí ministerstva a pověřených organizací lze doručovat prostřednictvím systému Administrace.

§ 43k

Modul evaluace

(1) Modul evaluace je zřízen za účelem shromažďování a vyhodnocování informací o zpětné vazbě účastníků vzdělávání.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví rozsah údajů vedených podle odstavce 1.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 44

(1) Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základních oborech anesteziologie a resuscitace, dermatovenerologie, gynekologie a porodnictví, chirurgie, klinická biochemie, lékařské mikrobiologie, neurologie, oftalmologie, ortopedie, otorinolaryngologie, patologická anatomie, psychiatrie, urologie nebo hygiena a epidemiologie, získávají specializovanou způsobilost v obdobných oborech specializačního vzdělávání stanovených v příloze k tomuto zákonu, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem příslušného specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru pediatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru dětské lékařství, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru radiodiagnostika, získávají specializovanou způsobilost v oboru radiologie a zobrazovací metody, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru radioterapie,

získávají specializovanou způsobilost v oboru radiační onkologie, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru interní lékařství, získávají specializovanou způsobilost v oboru vnitřní lékařství, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Bez doplnění odborné praxe podle věty první až páté získávají specializovanou způsobilost ti, kteří získali osvědčení České lékařské komory k výkonu soukromé lékařské praxe a nejméně 5 z posledních 6 let nepřetržitě vykonávali zdravotnické povolání lékaře.

(2) Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru všeobecné lékařství, získávají specializovanou způsobilost v oboru praktické lékařství pro dospělé stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru pediatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru praktické lékařství pro děti a dorost stanoveném v příloze k tomuto zákonu, pokud v oboru pediatrie pracují déle než 3 roky, z toho alespoň 1 rok v primární péči.

(3) Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základních oborech anesteziologie a resuscitace, dermatovenerologie, gynekologie a porodnictví, chirurgie, klinická biochemie, lékařská mikrobiologie, neurologie, oftalmologie, ortopedie, otorinolaryngologie, patologická anatomie, psychiatrie, všeobecné lékařství nebo urologie, získávají specializovanou způsobilost v obdobných oborech specializačního vzdělávání stanovených v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základním oboru pediatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru dětské lékařství stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základním oboru radiodiagnostika, získávají specializovanou způsobilost v oboru radiologie a zobrazovací metody stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základním oboru radioterapie, získávají specializovanou způsobilost v oboru radiační onkologie stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základním oboru interní lékařství, získávají specializovanou způsobilost v oboru vnitřní lékařství stanoveném v příloze k tomuto zákonu.

(4) Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali

a) specializaci v nástavbovém oboru, získávají specializovanou způsobilost v obdobném oboru specializačního vzdělávání stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

b) specializaci v nástavbovém oboru audiologie nebo foniatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru audiologie a foniatrie stanoveném v příloze k tomuto zákonu, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let od účinnosti tohoto zákona,

c) specializaci v nástavbovém oboru dětská psychiatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru dětská a dorostová psychiatrie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

d) specializaci v nástavbovém oboru fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace, získávají specializovanou způsobilost v oboru rehabilitační a fyzikální medicína stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

e) specializaci v nástavbovém oboru hygiena všeobecná a komunální, získávají specializovanou způsobilost v oboru hygiena obecná a komunální stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

- f) specializaci v nástavbovém oboru hygiena výživy a předmětů běžného užívání, získávají specializovanou způsobilost v oboru hygiena výživy stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- g) specializaci v nástavbovém oboru hygiena práce a nemocí z povolání, získávají specializovanou způsobilost v oboru pracovní lékařství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- h) specializaci v nástavbovém oboru léčení alkoholismu a jiných toxikománií, získávají specializovanou způsobilost v oboru návykové nemoci stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- i) specializaci v nástavbovém oboru plicní chirurgie, získávají specializovanou způsobilost v oboru hrudní chirurgie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- j) specializaci v nástavbovém oboru přenosné nemoci, získávají specializovanou způsobilost v oboru infekční lékařství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- k) specializaci v nástavbovém oboru traumatologie, získávají specializovanou způsobilost v oboru úrazová chirurgie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- l) specializaci v nástavbovém oboru stomatologická chirurgie, získávají specializovanou způsobilost v oboru maxilofaciální chirurgie stanoveném v příloze k tomuto zákonu.

(5) Zubní lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru stomatologie a absolvovali odbornou praxi ve zdravotnickém zařízení v minimální délce 36 měsíců, získávají způsobilost k samostatnému výkonu povolání zubního lékaře [§ 7 odst. 3 písm. b)]. Zubní lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci v nástavbovém oboru čelistní ortopedie, získávají specializovanou způsobilost v oboru ortodontie stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Zubní lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci v nástavbovém oboru stomatologická chirurgie, získávají specializovanou způsobilost v oboru orální a maxilofaciální chirurgie stanoveném v příloze k tomuto zákonu.

(6) Způsobilost dentisty získaná podle dřívějších právních předpisů²³⁾ zůstává nedotčena. Za výkon povolání dentisty se považuje činnost preventivní, konzervační a protetické ošetření chrupu, jednoduchá extrakce zubů a kořenů a ošetření chronických zánětů dásní. K výkonu ostatních činností, k nimž je způsobilý zubní lékař podle tohoto zákona, není dentista oprávněn.

(7) Farmaceuti, kteří podle dosavadních právních předpisů získali

- a) specializaci I. stupně v základním oboru farmaceutická technologie nebo klinická farmacie, získávají specializovanou způsobilost v obdobném specializačním oboru stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- b) specializaci I. stupně v základním oboru lékárenství, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru veřejné lékárenství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- c) specializaci I. nebo II. stupně v základním oboru farmaceutická analytika, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru laboratorní a vyšetřovací metody ve zdravotnictví stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- d) specializaci II. stupně v základním oboru lékárenství, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru nemocniční lékárenství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

e) specializaci I. stupně v základním oboru farmaceutická technologie a v nastavbovém oboru léčivé rostliny nebo organopreparáty a mikrobiologické a imunobiologické přípravky nebo radioaktivní přípravky nebo technologie lékových forem nebo organizace a řízení farmacie, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru farmaceutická technologie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

f) specializaci I. stupně v základním oboru klinická farmacie a v nastavbovém oboru biochemická a toxikologická analytika nebo biologické a mikrobiologické kontrolní metody nebo farmakologie a toxikologie léčiv nebo radioaktivní přípravky, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru klinická farmacie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

g) specializaci I. stupně v základním oboru klinická farmacie a v nastavbovém oboru organizace a řízení farmacie nebo specializaci I. stupně v základním oboru lékárenství a v nastavbovém oboru farmakologie a toxikologie léčiv nebo organizace a řízení farmacie, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru nemocniční lékárenství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

h) specializaci I. stupně v základním oboru lékárenství a v nastavbovém oboru galenická farmacie nebo laboratorní diagnostika nebo léčivé rostliny nebo veterinární farmacie, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru veřejné lékárenství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

i) specializaci I. stupně v základním oboru farmaceutická analytika a v nastavbovém oboru biochemická a toxikologická analytika nebo biochemická mikrobiologická kontrolní metoda nebo organizace a řízení farmacie, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru laboratorní a vyšetřovací metody ve zdravotnictví stanoveném v příloze k tomuto zákonu.

(8) V případě pochybností, zda lékař, zubní lékař nebo farmaceut splňuje podmínky pro získání specializované způsobilosti ve specializačním oboru stanoveném v příloze k tomuto zákonu, rozhodne ministerstvo do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(9) Zdravotničtí pracovníci zařazení ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona do specializační přípravy podle dosavadních právních předpisů ji mohou ukončit buď podle dosavadních právních předpisů, nejpozději však do 30. června 2005, nebo podle tohoto zákona.

(10) Zdravotnickým pracovníkům zařazeným ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona do specializační přípravy podle dosavadních právních předpisů se započte absolvovaná část specializační přípravy do specializačního vzdělávání podle tohoto zákona.

(11) Vzdělávací zařízení zabezpečující specializační přípravu podle dosavadních právních předpisů se považují za akreditovaná zařízení podle tohoto zákona, nejdéle však 2 roky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(12) Do doby zveřejnění vzdělávacích programů jednotlivých oborů specializačního vzdělávání stanovených v příloze k tomuto zákonu se uskutečňuje specializační vzdělávání podle dosavadních specializačních náplní.

(13) Index, do kterého se přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaznamenávaly zdravotnickým pracovníkům údaje o specializační přípravě a jiných vzdělávacích akcích, může být používán i nadále jako průkaz odbornosti. O vydání nového průkazu odbornosti podle tohoto zákona mohou zdravotničtí pracovníci požádat ministerstvo, pokud v dosavadním indexu není místo pro další záznamy.

(14) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti, kteří vykonávají zdravotnické povolání podle dosavadních právních předpisů, jsou povinni předložit doklad o zdravotní způsobilosti a o bezúhonnosti svému zaměstnavateli, jde-li o zaměstnance, nebo správnímu úřadu, který lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi vydal oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu,³⁾ a to do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 44a

(1) Do vzdělávání v nástavbovém oboru lékařská psychoterapie stanoveném prováděcím právním předpisem podle § 37 odst. 1 písm. g) lze na základě výjimky uvedené v § 21e odst. 4 větě čtvrté započít nejvýše tři čtvrtiny stanovené délky vzdělávání v tomto nástavbovém oboru.

(2) Lékaři, kteří získali osvědčení Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví o splnění předpokladů pro udělení funkční specializace v systematické psychoterapii před 31. prosincem 2009 nebo kteří v období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2018 získali certifikát o absolvování certifikovaného kurzu v systematické psychoterapii, mohou požádat ministerstvo nebo pověřenou organizaci o přiznání zvláštní specializované způsobilosti v nástavbovém oboru lékařská psychoterapie stanoveném prováděcím právním předpisem podle § 37 odst. 1 písm. g). Ministerstvo nebo pověřená organizace vydá na základě písemné žádosti lékaře rozhodnutí o přiznání zvláštní specializované způsobilosti v nástavbovém oboru lékařská psychoterapie stanoveném prováděcím právním předpisem podle § 37 odst. 1 písm. g) do 60 dnů ode dne podání žádosti. K žádosti žadatel přiloží ověřenou kopii dokladu uvedeného ve větě první.

§ 45

Tento zákon nabývá účinnosti třicátým dnem ode dne jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení části sedmé a § 34 odst. 5, která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

Příloha č. 1 k zákonu č. 95/2004 sb.

Specializační obory specializačního vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů

1. LÉKAŘI

Specializační obor	Základní kmen	Označení odbornosti	Minimální délka vzdělávání (v letech) včetně délky vzdělávání v základním kmeni
1. alergie a klinická imunologie	interní nebo pediatrický	alergolog a klinický imunolog	4,5
2. anesteziologie a intenzivní medicína	anesteziologický	anesteziolog	4,5
3. cévní chirurgie	chirurgický	cévní chirurg	5
4. dětská a dorostová psychiatrie	psychiatrický nebo pediatrický	dětský a dorostový psychiatr	4,5
5. dětská chirurgie	chirurgický	dětský chirurg	5
6. dětská neurologie	neurologický nebo pediatrický	dětský neurolog	4,5
7. dermatovenerologie	dermatovenerologický	dermatovenerolog	4,5
8. endokrinologie a diabetologie	interní nebo pediatrický	endokrinolog a diabetolog	5
9. gastroenterologie	interní nebo chirurgický	gastroenterolog	5
10. geriatric	interní nebo všeobecné praktické lékařství	geriatr	4
11. gynekologie a porodnictví	gynekologicko-porodnický	gynekolog a porodník	4,5

12. hematologie a transfuzní lékařství	interní nebo pediatrický	hematolog a transfuziolog	4,5
13. hygiena a epidemiologie	hygienicko-epidemiologický	hygienik a epidemiolog	4
14. chirurgie	chirurgický	chirurg	5
15. infekční lékařství	interní nebo pediatrický	infekcionista	4
16. kardiochirurgie	kardiochirurgický	kardiochirurg	6
17. kardiologie	interní	kardiolog	5
18. klinická biochemie	interní nebo pediatrický	klinický biochemik	4,5
19. klinická onkologie	interní	klinický onkolog	5
20. radiační onkologie	interní	radiační onkolog	5
21. lékařská genetika	interní nebo pediatrický nebo gynekologicko- porodnický	lékařský genetik	4
22. lékařská mikrobiologie	interní nebo pediatrický	lékařský mikrobiolog	4,5
23. maxilofaciální chirurgie	Maxilofaciálně-chirurgický	maxilofaciální chirurg	5
24. nefrologie	interní	nefrolog	5
25. neurochirurgie	neurochirurgický	neurochirurg	6

26. neurologie	neurologický	neurolog	4,5
27. nukleární medicína	interní nebo radiologický	lékař se specializovanou způsobilostí v nukleární medicíně	4
28. oftalmologie	oftalmologický	oftalmolog	4,5
29. ortopedie a traumatologie pohybového ústrojí	ortopedický	ortoped	5
30. otorinolaryngologie a chirurgie hlavy a krku	otorinolaryngologický	otorinolaryngolog	4,5
31. patologie	patologický	patolog	4,5
32. pediatrie	pediatrický	pediatr	4,5
33. plastická chirurgie	chirurgický	plastický chirurg	5
34. pneumologie a ftizeologie	interní	pneumolog	4
35. psychiatrie	psychiatrický	psychiatr	4,5
36. radiologie a zobrazovací metody	radiologický	radiolog	4,5
37. rehabilitační a fyzikální medicína	interní nebo chirurgický nebo pediatrický nebo ortopedický nebo neurologický	rehabilitační lékař	4
38. revmatologie	interní	revmatolog	5

39. soudní lékařství	patologický	soudní lékař	4,5
40. urgentní medicína	anesteziologický nebo chirurgický nebo interní nebo všeobecné praktické lékařství	urgentní lékař	5
41. urologie	urologický	urolog	5
42. vnitřní lékařství	interní	internista	5
43. všeobecné praktické lékařství	interní nebo všeobecné praktické lékařství	praktický lékař	3

2. ZUBNÍ LÉKAŘI

Specializační obor	Označení odbornosti	Minimální délka vzdělávání (v letech)
1. orální a maxilofaciální chirurgie	orální a maxilofaciální chirurg	5
2. ortodoncie	ortodontista	3
3. klinická stomatologie	klinický stomatolog	4

3. FARMACEUTI

Specializační obor	Základní kmen	Označení odbornosti	Minimální délka vzdělávání (v letech) včetně délky vzdělávání v základním kmeni
1. farmaceutická technologie	technologicko-laboratorní	farmaceutický technolog	4

2. klinická farmacie	lékárenský	klinický farmaceut	5
3. laboratorní a vyšetřovací metody ve zdravotnictví	technologicko-laboratorní	farmaceut se způsobilostí v laboratorních a vyšetřovacích metodách	4
4. praktické lékárenství	lékárenský	praktický lékárník	3
5. radiofarmaka	technologicko-laboratorní	radiofarmaceut	4

Příloha č. 2 k zákonu č. 95/2004 sb. Nástavbové obory specializačního vzdělávání farmaceutů

Nástavbový obor	Označení odbornosti	Minimální délka vzdělávání (v letech)
1. Adiktologická péče v lékárně	Lékárník se zvláštní specializovanou způsobilostí v oboru adiktologická péče v lékárně	1
2. Farmaceutická péče o geriatrické pacienty	Lékárník se zvláštní specializovanou způsobilostí v oboru farmaceutické péče o geriatrické pacienty	1
3. Farmakoekonomika	farmakoekonom	1
4. Nemocniční lékárenství	nemocniční lékárník	2

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací, ve znění nařízení Komise (EU) č. 213/2011 ze dne 3. března 2011, kterým se mění přílohy II a V směrnice Evropského

parlamentu a Rady 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013, kterou se mění směrnice 2005/36/EU o uznání odborných kvalifikací a nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“).

Směrnice Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl.
Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.

Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, v platném znění.

Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany.

Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu.

Směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou obětmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví, a kteří spolupracují s příslušnými orgány.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

Směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby.

Směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími.

Nařízení Komise (EU) č. 213/2011 ze dne 3. března 2011, kterým se mění přílohy II a V směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací.

^{1a)} Zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ § 79 odst. 1 písm. e) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

^{2a)} § 2 zákona č. 111/1998 Sb.

^{2b)} Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

^{2c)} § 77 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

5) § 44 odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb.

6) Zákon č. 160/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

7) § 47 zákona č. 111/1998 Sb.

8) § 230 zákoníku práce.

8a) Zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech).

8b) 2. část přílohy Katalog prací část 2.19 Zdravotnictví položka 2.19.32 nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů.

9) § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

10a) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

10b) Například zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

11) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.

12) § 230 zákoníku práce.

13) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

14) Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty.

15) Čl. 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ze dne 11. května 2016 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair.

16) Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.

17) Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní

příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany.

18) Zákon č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů.

18a) Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

18b) Zákon č. 111/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

18c) § 10 odst. 4 zákona č. 18/2004 Sb., ve znění zákona č. 189/2008 Sb.

19) § 89 a 90 zákona č. 111/1998 Sb.

19a) Vyhláška č. 392/2004 Sb., kterou se stanoví minimální požadavky na akreditované zdravotnické magisterské studijní programy všeobecné lékařství, zubní lékařství a farmacie.

19b) Například zákon č. 341/2005 Sb., o veřejných výzkumných institucích, ve znění pozdějších předpisů.

19c) Vyhláška č. 395/2004 Sb., kterou se stanoví zkušební řád pro atestační zkoušky a pro aprobační zkoušky lékaře, zubního lékaře a farmaceuta.

19d) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

20) § 200 a násl. zákona č. 262/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

21) Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

21a) § 156 a násl. zákona č. 262/2006 Sb.

21b) § 53 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.

23) Vládní nařízení č. 25/1951 Sb., o dentistech.

Vyhláška č. 44/1966 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví, ve znění pozdějších předpisů.

24) Čl. 24 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

25) Čl. 11 a 21 směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků

třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty.

²⁶⁾ Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

²⁷⁾ Například zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů.

²⁸⁾ Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů.